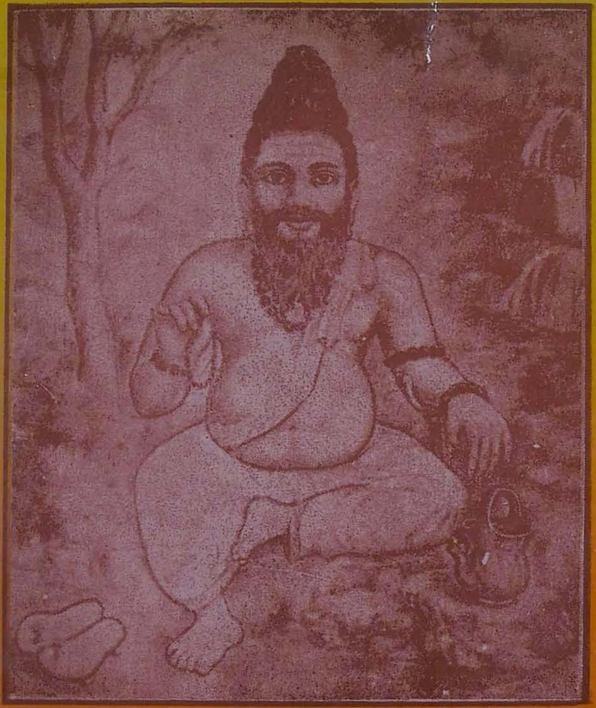

அகத்தியர் 100

T08538

R003B02

T
8538

ி மகால், தஞ்சாவூர்

தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண் : 250

அகத்தியர்–100

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதிமகால் நூலகச் சங்கம்
தஞ்சாவூர்

விலை ரூ. 12-00

தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண் : 250

அகத்தியர் 100

சிறப்புக் கேண்மை பதிப்பாசிரியர்

டாக்டர். ச. அரங்கராசன் B. I. M.,

சித்த மருத்துவ அலுவலர்

ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் வல்லம்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகச் சங்கம்

தஞ்சாவூர்

1988] [விலை ரூ. 12-00

முதற் பதிப்பு : 1988

வெளியீடு :

சரசுவதி மகால் நூலகச் சங்கம், தஞ்சாவூர்.

பதிப்பகம்

ஜெமினி அச்சகம் மேல வீதி தஞ்சாவூர்.

வெளியிடுவோர் முன்னுரை

என்றுமுளதென்றமிழ் இயம்பி இசைகொண்டவர் என்று 'கம்பநாடு உடைய வள்ளல் அகத்தியனாரைத் தம் காவியத்தில் போற்றினார். கண்ணுதற் பெருங்கடவுளாம் அண்ணல் சிவனாரோடும், குன்றம் வாழ் குமரப் பெருமானோடும் ஒன்றாய் இருந்ததோடு தலைமையும் ஏற்று வீற்றிருந்து தமிழ் ஆய்ந்த பெருமை அகத்தியனார்க்கே உண்டு. இவருக்கு முன்னர் தமிழுக்கு யார் என்ற ஒரு ஐய வினாவைத் தொடுத்தால் தமக்கு விடையாகக் கிடைப்பதும் யார் என்ற வினாவாகவே இருக்கும்.

இவர் முத்தமிழையும் தம் மாணாக்கர்க்குக் கற்பித்த வித்தகர் என்பது மரபு வழி வந்ததொரு மதிப்பு மிக்க செய்தி. வரலாறு என்று கூறினாலும் அதனால் வாய்மைக் குறைவு அன்று. அகத்தியரின் திருவடிகளின் அரு நிழலில் அமர்ந்து, இயல் தமிழைப் பன்னிருவரும், இசைத்தமிழைப் பன்னிருவரும், நாடகத் தமிழைப் பன்னிருவரும் கற்றுப் பெரு விற்பன்னர் களாயினர் என்பதுவும் ஒரு வரலாறு. இவற்றுடன் அவர் சித்தராகவும் சிவன் முத்தராகவும் விளங்கி மெய்ஞ்ஞானத் தத்துவ அரு நுட்பங்களையும் மருத்துவப் பேருண்மைகளையும் மாணாக்கர்க்கு உயர்த்தினார் என்பது நம் சிந்தனைக்கு விருந்தாகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய ஞானநூல்கள், அகத்தியர் எழுதிய மருத்துவப் பனுவல்கள், அகத்தியர் திருவாய் மலர்ந்த வாகடங்கள், அகத்தியர் அருளிய மந்திரச் சாத்திரங்கள், அகத்தியர் வகுத்த சோதிடச் சுவடிகள் இவ்வாறாக அகத்தியம் ஆலாய்த்தழைத்துள்ளது. அவர் திருப் பெயரின் முத்திரையில் இல்லாத கலைநூல்கள் இல்லை என்றே கூறலாம். ஆம்! அகத்தியர் தமிழ்த் தரணிச்சாத்திரங்களின் ஆதி ஊற்று; அறிவுப் பேராறு. மீதிப் புலவர் எல்லோரும் அதில் பெருகி ஓடிய தெள்ளிய நீரமிழ்தை இருகையார அள்ளிப் பருகி அறிஞராய் ஆனோரேயாவர்.

கலைவெள்ளம் எல்லாவற்றையும் மடைதிறந்து விட்டவர் என்ற கருத் தாழம் மிக்க பேருண்மையை விளக்குவதற்குத்தான் இவர் காவிரியைத் தந்தவர் என்று உருவகமாகக் கூறி நம் முன்னோர் உவப்பெய்தினர் போலும்!

இனி, இவர் இயற்றியனவாகக் காணப்பெறும் மருத்துவ நூல்கள் கணக்கில் அடங்காதவை. இதுகாறும் யாராலும் கணக்கில் அடக்கப்படா தவையுங்கூட. இப்பொழுது உங்கள் பார்வைக்கு மிளிர்ந்து படிப்பதற்கு விருந்தாகிக்கொண்டிருப்பது 'அகத்தியர் 100' இது பெயரில்தான் நூறேயன்றி உணர்த்தும் மயர்வறு மதி நலத்தால் லட்சமும் கோடியுமாக விரியும் பாங்குடையது. அவர் என்னென்ன அரும் செய்திகளை ஆய்கின்றார் பாருங்கள். காரசாரம், கட்டு, செயநீர், மெழுகு, செந்தூரம், வழலை, அஞ்சுன்னம், நாகக்கட்டு, முப்பு, ரசவாதம் - அடுக்கி அடுக்கி ஆராயத் தொடங்கினால் நமது மூப்பு வந்துவிடும். ஆராய்ச்சித் துணை கொண்டு அருமருந்து செய்து உண்டால், மூப்பு மாறி இளமையின் எழிற்கோலம் திரும்ப வந்துவிடும்! நம் அனைவருக்கும் அவ்வருமருந்து வாய்ப்பதாக!!

"உடம்பை வளர்த்தேனே உயிரை வளர்த்தேனே" 'உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர், திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்' என்ற உண்மையை உணர்த்த நம் முன்னோர்கள் உடற்பிணி அகன்று மாந்தர் குலம் அடல் ஏறுகளாய்த் திகழ வேண்டும் என்று அருமருந்துகளைப் பெருக ஆராய்ந்து தந்தனர். இந்த நூல்கள் ஏற்றமுற இயர்பிய மருத்துவ மேன்மை களை இக்கால மேல்நாட்டு மருத்துவத்துறைச் சான்றோர்களும் ஆராய வேண்டும் என்பது என் பேராவல். இத்தகைய ஆய்வு, இன்னும் நம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத பல அரிய நுட்பங்களை ஆழத்திலிருந்து மேல் வெளிக்குக் கொண்டுவரக்கூடும் என்பது என் உறுதிமிக்க நம்பிக்கை

இந்த நூலை ஏடு பெயர்த்து எழுதி, சுவையூட்டும் உரை வகுத்து, உவமைகளும், எடுத்துக் காட்டுகளும் நிரவி வர, பதிப்பித்தளித்த திரு அரங்கராசன் அவர்தம் புலமையை அரங்கம் அமைத்து பாராட்ட வேண்டும்.

ஓலைச்சுவடிகளால் உருவடங்கித் தவம் புரியும் ஒப்பிலா அருங்கனிக்கு அச்சு நூல் வடிவம் வந்து, நுண்ணறிவாளர்க்கு விருந்தாக்குவதேசரசுவதி மகாலின் தலையாய கடமை. அந்த வகையில் 250-வது சுவடி அழகு கோலம் பூண்டு வெளிவந்துள்ளது. ஆம்! இது மகாலின் 250-வது வெளியீடு. ஆயிரக்கணக்கில் இருப்பில் உள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளை வெளியிடும் ஒரு நீண்ட பயணத்தில் கால் ஆயிரக்கணக்கை கடக்கப் போகின்றோம் என்பது ஒரு இனிய அனுபவந்தான். இறும்பூதெய்தச் செய்யும் வெற்றிதான். இது தொடர வேண்டும். வெற்றிப் பதாகை படரவேண்டும்.

இந்த இனிய வேளையில் வெற்றிக் கனியை விளைவிக்கச் செடி நட்டோர், நீர் வளர்த்து நெடிது நாள் காத்தோர், மகாலின் தன் நிழலில் இருந்து கடனாற்றி இயல்பாக ஓய்வு பெற்று எங்கெங்கோ வாழ்வோர், இங்கேயே நம் பக்கம் இருந்து பணி செய்யும் அருந்திறலோர் என்று இத்திறந்த எல்லாக் கடனறி மாந்தர்க்கும் நன்றி சொல்லிக் களிப்புற எண்ணுகின்றது என் உள்ளம். வாழ்க என வாழ்த்தி மகிழ எண்ணுகின்றது வாய்.

வளர்க சரசுவதிமகால்! வாழ்க நற்றொண்டர் குழாம்!!

இங்ஙனம்

மா. இராமு, இ. ஆ. ப.,

மாவட்டாட்சியர் மற்றும் இயக்குநர் (பொ)

சரசுவதிமகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்

14—12—1987

முன்னுரை

அக. 100 என்ற இந்நூல் சுவடி எண் 691 - காப்பீட்டு பிரதி 2539 ல் சரஸ்வதி மகால் நூல் நிலையத்தில் உள்ளது. இது காரசாரம் மற்றும் இரசவாதம் பற்றிக் கூறுகின்றது. இது முற்றுப் பெருத நிலையில் உள்ளது. எனினும் இரசவாதம் பற்றிய தற்கால கருத்துகளுக்கு இணையாக உள்ளது.

இதன் ஆசிரியர் அகத்தியர் என்று கூறப்பட்டாலும், பிற்கால ஆங்கில முறை அளவான 'டிராம்' என்பது, அவரால் செய்யப்பட்ட ஒன்றல்ல என்பதை உறுதி செய்கின்றது. ஆங்கிலேயர்கள், ஜஹாங்கீர் காலத்திலேயே இந்தியாவிற்கு வந்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய வருகைக்கு பின்பே இந்நூலாக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும்.

முக்கியமாக இந்நூலில் சுன்னவகைகள் மற்றும், தங்கம் போன்ற உலோகங்களை ஈயமாக (வங்கம்) மாற்றும்முறை விளக்கப்பட்டுள்ளது. தற்கால விஞ்ஞானப்படி, அடர்த்தி எண் அளவை மாற்றினல் ஈயத்தை தங்கமாக்க இயலும் என்றறிந்து உள்ளார்கள். முற்காலத்திலேயே இதனை எவ்விதமான விஞ்ஞான கருவிகளும் இன்றி மெய்ஞான வழியில் கண்டறிந்த திறமை வியப்பூட்டும் தன்மை வாய்ந்தது. தற்கால வேதியலார் இவற்றைப் பரிசோதனை செய்வது, நாட்டிற்கு நலம் தரும் ஒன்ருகும்.

இதில் 'நந்தி' என்ற சொல் வருகின்றது. நந்தி என்பது சமண சமய உட்பிரிவுகளில் ஒன்று. இதனை தேவாரத்தில் காணமுடியும். நந்திக் கணம் என்பதாகப் பேசப்படும். இதற்கும், நந்தி வழி சித்தர்கள் மரபுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஆய்ந்து அறியத்தக்கது. ஏனெனில் தமிழ் கீழ் கணக்கு இலக்கியங் களான திரிகடுகு, ஏலாதி, சிறுபஞ்ச மூலம் என்பன சமணர்கள் தந்த நூல்கள் மேலும் சமண சமயக்கொள்கைப்படி ஔடத தானம் (மருத்துவ உதவி) மிக முக்கயமான நான்கில் ஒன்ருகும்.என்ருலும் இந்நூலாசிரியர் சைவ சமயத்தவர் என்பதைதெய்வ வழிபாடு சுட்டிக்காட்டுகின்றது. நந்தீசர் (பாடல் 8) நந்தி (69) தாரணி (8, 57) அரகரா (16) சிவம் (28, 82) மனோன்மணி (60, 69) வாகினி (71)

பல்வேறு மருந்துப்பொருட்களை செயநீர் கட்டு, களங்காக மாற்றும் முறையும், ரசவாதம் செய்யும் முறையும் கூறப்பட்டுள்ளன. கடினமான உலோகப் பொருட்களை மடியச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் மருத்துவர்களுக்கு முற்காலத்தில் இருந்து வந்தது. பச்சிலை சாறுகளால் அரைக்கப்படுவதற்கு பதிலாக உருக்கி, அதன் வன்மையை அழித்து மருந்துகளாக மாற்ற வேண்டிய அவசியமும் மருத்துவர்களுக்கு இருந்து வந்ததற்குச் சான்றுகளாக அமைவதுவே, செயநீர், திராவகம், புகைநீர் என்பன. பச்சிலைச் சாறுகளால் அரைகுறையாக அரைத்து, மடியாமல் புடமிடப்பட்டு, தரப்பட்ட மருந்துகளால் ஏற்பட்ட எதிர்விளைவுகளின், தாக்கமே சித்தர்களை செயநீர், புகைநீர், மூப்பு,

திராவகம், சுன்னம், வாலை என்று ஏனைய வழிகளில் செயல்பட வைத்தது. எனவே, காரசாரத்துறை சித்தமருத்துவமுறைக்கு அடித்தளமாய் அமைந்தது. அரைத்து, புடமிட்டு, பற்பசெந்தூரமாக்குவதற்குப் பதில் சுன்னமாக்கி, தருவது வேகமாக பயனளித்ததும் ஒரு காரணமாகலாம். கால தாமதத்தைத் தவிர்த்திடும். கட்டாயம், செயநீர், புகைநீர் திராவகம் இவற்றுக்கு வழிவகுத்து, தந்திருக்கமுடியும்.

இரசவாதம் என்பது பொன்னாசையைத் தூண்டி, அதன் மூலம் மக்களுக்கு வேதியல் முறையை அறிந்து கொள்ளச் செய்யும் ஒரு வழியாக அக்கால சித்தர்கள் கையாண்டு வந்துள்ளனர். இதிலும் ரசவாதமுறையால், பொன்னாசையால் பொருள் இழந்த வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. நூலறிவால் மட்டும் அறிவதன்று இரசவாதம், தக்கபடி குருமுகமாக அறிந்து கொள்ளவும் அத்தகைய குருமகான் கிடைத்து, அவரிடமிருந்து இரசவாத செய்முறையை அறிந்து கொள்ளும் நல்லதொரு வாய்ப்பும் இருப்பது அவசியம் என்று இந்நூல் வலியுறுத்தும்.

ஏராளமான உவமைகளைக் கையாண்டு உள்ளார். இந்நூலாசிரியர். எண்ணெய் (பா எ 5. 25) பாம்பு (நாகம்) (பா எ 33, 72, 73, 74) நாய்போல் அலைதல் (பா. எ. 39) மாடுபோல் நீரை விடுதல் (பா. எ. 60) சகதியிலே கல் எறிதல் (பா. எ. 60) மாடு போலத்திரிதல் (பா. எ. 71) வருணன் பிள்ளை பா. எ 84) மதயானையை, பிடியானை கொண்டு (பா. எ 8) பிடித்தல், யானை மேல் சகடு வைத்து ஏறுதல் (பா. எ 39) காமப்பால் (பா. எ 85) வண்ணான் (உழவனுப்பு அல்லது சவர்க்கார உப்பு). முருக்கம் பூ. (பா. எ. 50).

நூல் வரலாறு கூறுமிடத்தில் பூரணம் என்ற நூலை பின்பற்றக் கூறு கின்றார். பூரணம் என்பது அகத்தியர் 12000 என்பதாகும். பூரணம் என்ற பெயரில் 1000, 400 என்பன அகத்தியர் பெயரில் உள்ளன. இந்நூலாசிரியர் ரசவாதம் 1 லட்சம் எண்ணிக்கை எனவும் வைத்தியம் 2 லட்சம் எண்ணிக்கை எனவும் கூறியுள்ளார். இந்நூலாசிரியரே 3 லட்சம் பாடியதாகக் கொள்ளாமல், முன்னோர்கள் செய்த நூல்கள் என்றே எடுத்துக் கொள்ளவும். இதில் பாதி நூல்கள் ரசவாதம் பற்றியது என்பது அவரின் வாக்காலறியலாம். இந்நூலாசிரியர் காவியம் 1000 செய்ததாகவும், அதைச் சுருக்கி 200 செய்த தாகவும், கூறுகின்றார். ஆனால் நமக்கு கிடைத்துள்ள பாடல்கள் மொத்தம் 85 ஆகும். ஏனைய கிடைக்கவில்லை. பூரணம் என்பது இவர் செய்த காவியம் 1000 என்ற நூலின் வழி, இரசவாதம் செய்தல் வேண்டும் என்பதே உட்பொருளாகும்.

சித்த மருத்துவ நூல் வரலாறு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். தமிழ் மருத்துவர்கள் தமிழ் வல்லுநர்கள் இவ்வழியில் அரும்பணி ஆற்றுவார் களாக.

இந்நூல் வெளியிட நிதி உதவி செய்த நடுவண அரசுக்கும், அனுமதி தந்த மாவட்ட முன்னாள் ஆட்சித் தலைவரும் சரஸ்வதி மகால் நூலக

இயக்குநருமாகிய, திரு T. R. இராமசாமி இ. ஆ. ப. அவர்களுக்கும், இன்னாள் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் (பொறுப்பு) கே. ஆர். கிருஷ்ண மூர்த்தி இ. ஆ. ப. அவர்களுக்கும் சரஸ்வதி மகால் நூலகர் திரு. பஞ்சநாதன், எம். ஏ., பி. எல். ஐ. எஸ். அவர்களுக்கும், நூல் நன்முறையில் அமைய தக்க கருத்துக்களைக் கூறிய Dr. S. பிரேமா M. D இணை பேராசிரியர் தமிழ் பல்கலை கழகம் அவர்கட்கும் செப்பம் செய்த புதுக்கோட்டை நல்லாசிரியர் திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கும் மிக்க நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்

அக. ரசவாதம் 100

காப்பு

1. ஆதியா மணக்கோலஞ் செய்யு நாளில்
   ஆதிமுதல் தேவரிஷி கூட்ட மாச்சு
வேதியனு மாயேனுந் தானும் நி.........
   மலஞ ஷ்சுவனுக்கு வரத்தை ஈந்தார்
நீதி பெற சாருதிற......... தெட்சண......... ம
   நிலையான சார்பொதிகை கிரி சென்றேன்
ஆதியொரு காரணத்தால் பறைதா னின்ற
   வாகடந்தா......... பரமா அருளைப் பாரே.

பொருள் :

காப்புச் செய்யுளில் அகத்தியர் பொதிகை மலையை அடைந்த, புராண வழக்கு, கூறப்படுகின்றது. அங்கு, அவர் வாகடம் என்ற மானிட மற்றும் விலங்கு மருத்துவம் செய்த வரலாறு விளக்கப்படுகிறது.

நூல் வரலாறு

2. பாரப்பா வாதத்தி லெட்சம் காப்புப்
   பாடினேன் வயித்தியத்தி லிரண்டு லட்சம்
சீரப்பா காவியத்தில் ஆயி ரந்தான்
   சிறப்பாகப் பாடியதோர் என்நூ லப்பா
சாரப்பா ஆயிரத்தை இருநூ றுக்குட்
   சகல சேதியெல்லாம் மடக்கிப் போட்டே
நாரப்பா என்பாட்டுக் கொ ப்புமுண்டோ
   அரகரா அடிமுடியில் அமர்ந்திட் டேனே.

பொருள் :

காப்பு செய்யுளை அடுத்து, அகத்தியர் ரசவாதம் பற்றிய இலட்சம் பாடல்கள் அடங்கிய நூலையும் மருத்துவத்தைப்பற்றி இரண்டு லட்சம் கொண்ட நூலையும் இயற்றினார் என்று கூறப்படுகிறது. அகத்தியர் 1000, அதன் சுருக்கம் 200 என்றும்,இந்நூல் ஒப்புமை இல்லாதது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

கார சாரம்

3. அமர்ந்தோர் ஆனைக்கல் அறிய மாட்டார்
அப்பனே அண்டமது அறிய மோடா
சுமந்தபிணம் போல்திரிவார் வேதை காணார்
சொல்லுகின்ற உப்பு...தை அண்டஞ்
சரகந்த மாகையிலே போன உயிர் மீண்டு
தானாலே நந்தீசர் இந்தமுறை அருளிச்செய்வார்
சமன் சிறு ... கொல்லுங் கொல்லுங்
தண்டான மது உப்புசார மாச்சே.

பொருள் :

பாடல் மூன்றில், காரசாரத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. நந்தி வழியில் இதைச் செய்தல் வேண்டும் எனவும், ரசவாதத்தை ஏனையோர் முறைகளில் செய்தல் முடியாது எனவும் கூறுகின்றது.

4. சாரமென்றும் காரமென்றும் வழலை என்பார்
தன்னுக்கூடப் பயனென்றும் சொல்லார் சொல்லார்
பூரமென்று சொல்லுவதற்கும் பரவிப் பேசார்
புகழான மதயானைக் கல்லைப் பேசார்
வீரமென்று அண்டமென்றும் விள்ளார் விள்ளார்
வேதைகளைப் பாடிவிட்டார் வெறுநூ லாகப்
காரமென்ற கடுங்காரம் சாரங் காய்ச்சல்
கம்பியுப்பே பூரமப்பா அடிதான் பாரே.

5. அடியொன்று முடியொன்று அண்ட பேரண்ட
ஆகாசம் சுவருப்புக் கம்பி யாச்சு
படியொன்று சொல்வதற்கு தலைதெரித்துப் போகும்
பேசாத மௌனமிது பூமிநா தங்கு
குடியென்று சொல்லுதற்குத் தண்ணீ ருண்டாம்
குலையானை பட்டுவிடும் சாரச் சுண்ண
மடியுமப்பா சரக்கெல்லா மிதிலே மாட்ட
மக்களே காயசித்தி மகிழ்ந்து பண்ணே.

6. பண்ணப்பா பண்ணப்பா உரிசை சாரம்
பரிவான வழலைநில உப்பென் பார்கள்
மண்ணப்பா பூத்தானந்த வழலைக்கு

பெரிது போல் பிண்டமாச்சு.
விண்ணப்பா தண்ணீரா மேலுண் டாச்சு
விதமான கல்லுப்பு ... நாதம்
ஒண்ணப்பா ... சாறு ... இந்திருலே
ஓகோகோ வழலைவிட்டார் கடற் தண்ணீரே.

7. கல்லான கல்லுக்குக்கு முப்பு சேந்து
கல்லுப்புச் சுன்ன மென்ற பேருமாச்சு
சொல்லான விந்தாலே சூடம் கட்டும்
துடிவழலைப் பாம்பெனலே சொல்லாச்சு
வெல்லுகின்ற காரத்தால் சாரம் கட்டி
வெடிச்சத்தம் கண்டல்லோ முடிதான் போச்சு
வல்லான புயத்தானை ... ட்டி தென்றுல்
வளமான ஆகாசமடிந்து போமே.

8. மடியாத விந்தாலே ரவிதான் கட்டும்
வாதிகாள் உங்களுக்கு வழலைச் சுண்ணம்
பிடியானை கைவசங்காண மதயானைக்கு
பற்றி பாதநிலவு அறப் பெருமை பேசார்
அடி என்றுல் வாய்மூடப் பிடரிபேசு
அப்பனே சுக்கிலத்தை அறிய மாட்டார்
படியான உட்கருதான் தண்ணீராலுல்
பரியாச வேதையிது கொஞ்சஞ்தானே.

பொருள் :

பாடல் 4 முதல் 8 வரை, காரசாரம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது காரத்தையும், சாரத்தையும் 'வழலை' என்பார்கள். இதை பயன்படுத்துவது பற்றி, ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். பூரம் என்பதற்கும், வீரம் என்பதற்கும் விளக்க மாட்டார்கள். புகழ் பெற்ற 'யானைக்கல்' பற்றிக் கூறமாட்டார்கள்; ரசவாதம் பற்றியவைகளைப் பேசுகின்றுர்கள், ஆனுல் விளர்க்க மாட்டார்கள் காரம் என்று கூறப்படும் காரசாரம், காய்ச்சல் என்பன

அடியாகவும், முடிவாகவும், அண்டம் என்றும் பிற அண்டம், ஆகாசம் என்றும் உள்ளது கம்பி உப்பு. இதனை படிக்கச் செர்ல்லுவதற்குள், தலை உடைந்து போகும். எனவே, பேசாமல், மவுனமாய் இருக்கவும்.

பூமியின் நாதம், குடி என்று சொல்லுவதற்கு தண்ணீரில் விளையும் பூற்று. மெருக்கழியாத உலோகச் சரக்குகள்,சாரச் சுண்ணத்தால், மடியும். சரக்குகளை இதில் மடித்து மக்களுக்குத்தர, காயம் சித்தியாகும்.

வழலையை நிலஉப்பு என்பார்கள். மண்ணில் பூத்துவரும், பெரிய பிண்டம் என ஆகும். தண்ணீரில் உண்டாகும் என்று கூறுவாயாக. விதமாக கல்லுப்பு, நாதம் என்பார்கள். கடற்தண்ணீரில் வழலை உண்டாகும்.

கல்லுப்பு, முப்பு சேர்த்திட கல்லுப்பு சுன்னம் என்ற பெயர் உண்டாகும். சூடம் ரசத்தால் கட்டுப்படும். [உருகி ஓடும்] வழலைப் பாம்பு என்று பெயரால் அழைக்கப்படும். காரத்தால் சாரத்தைக் கட்டி, வெடிச்சத்தம் கேட்க, பயனில்லாமல் போகும். வலிமையுள்ள கையால்...... வளமான கம்பியுப்பு மடிந்து போகும்.

மடியாத ரசத்தால் சவுக்காரம் கட்டுப்படும் வாதிகளே, உங்களுக்கு வழலைச் சுன்னம், பிடியானைக் கொண்டு, மதயானை கைவசப்படுத்தல் ஒக்கும். சுக்கிலம் என்ற ரசத்தை அறியமாட்டார்கள். உட்கரு, நீராக மாறினால் பரியாச வேதை இது கொஞ்சம் போட, ரசவாதம் ஆகும்.

பாடல் 9 :

கொஞ்ச மென்று சொல்லாமல் சொல்லக் கேளு
    கொடிதான மேற்தோட்டைச் சுன்னம் பண்ணி
வஞ்சியென்று உட்கருச் சேர்க்கை முறையாய்
    மக்கள் மகத்தான வழலையினால் தண்ணீ ராகும்
சஞ்சீவிக் கெங்கை பாச மூல மெல்லாம்
    தாரணியின் அப்பாலே இவ்வளவு மாச்சு
நஞ்சுதின்று செத்தவன் போல் சரக்கெல்லாம்
    சாம அதிகாரசாரத்தால் மெழுகுண் டாமே.

பாடல் 10:

மெழுகான உப்பாலே பூரம் கொல்லும்
    விஷமான காரத்தால் சாரம் சாகும்

பழுதான சேதியல்லா வழலை போக்கு
பண்பான ரகசியமது பூ ணத்தான்
எழுதரிது என்னாலே முடியா தப்பா
என்னைப்போல திறமாகச் சொல்ல மாட்டார்
ஆகாகபின் ... வேதை கோடி
அடிமூல பூரணத்தால் அறிந்து பாரே.

பொருள் :

பரியாச வேதையை, சிறிது என்று எண்ணாதே. ரசத்தின் மேற்தோட்டை சுன்னம் (ரச சுன்னம்) செய்து, வழலையைச் சேர்க்க தண்ணீராய் நீற்றுப் போகும் நஞ்சு தின்று செத்தால் போல எல்லா மருந்து சரக்குகளும், சாம நேரத்தில் மெழுகாய் மாறும். மெழுகாய் ஆன உப்பால், பூரம் மடித்து போகும். பாடாணமான காரத்தால் நவச்சாரம் என்பன போன்றவை மடியும். பழுதில்லா செய்தி, வழலையின் தன்மை; இது ரகசியமானது. பூரணம். எடுத்துக்கூறுதல் எனக்கு எளிமையானதல்ல; ஆனால் திறமையாய் என்போல் சொல்ல, யாரும் மாட்டார்கள். வேதையை, கணக்கற்ற, அடிமூல பூரணத்தால் அறிந்து கொள்வாயாக. (பூரணம் என்பது பரிபூரணம் என்ற நூலாகக் கொள்ளலாம். அல்லது பூரணம் என்ற பெயர் கொண்ட நூலைக் குறிப்பிட்டு கூறி இருக்கலாம்.)

11. அஞ்சிடையாய் இன்னுமோ வென்று கூட்ட
வெறிவு கொள்ள வெடியுப்பு ரெண்டும் கூட்டி
விசையான சத்தியடி அஞ்சும் கூட்டி
சரிவதற்கே பூநீராலரைத்து வந்தால்
செப்பமுடன் புடம்போடச் சுன்னமாச்சு
அறியில் வெண்ணெயிதுதானே கல்லுப்பாச்சு
ஓகோகோ கல்லாணைக் காரந்தானே.

பொருள் :

வேதையை ஐந்து எடையாக இன்னும் கூட்டி வெடியுப்பு இரண்டு பங்கு சேர்த்து, விசையாய் உள்ள சக்தி ஐந்தும் சேர்த்து, பூநீரால் அரைத்து, புடமிட சுன்னம் ஆகும். வெண்ணெய் போலிருக்கும், கல்லுறுப்பு. இது கல்லாணைக்காரம் ஆகும்.

பாடல் 12 :

காரமென்ற கடுங்காரம் கல்லா ணைக்குக்
கடியதொரு சின்னவந்து சேர்ந்தாலே
காரமென்ற கடுங்காரஞ் சொல்லப் போமோ

கல்லுறுப்புச் சுன்னம் என்ற பேரே யாச்சு
சாரமென்ற கடுஞ் சாரஞ் சூடனப்பா
சாரமிது செத்தாக்கால் கார சாரம்
வீரமொன்று சொல்லுவதற்கு வாய்தா ருகும்
விள்ளார்கள் பெரியோர்கள் வேதை போக்கே.

பொருள் :

காரம் எனப்படும் கடுங்காரம்(வெங்காரம், படிகாரம், சவுக்காரம் இவற்றில் சவுக்காரம் என்ற உவர்மண்ணையே இங்கு குறிப்பிடுகின்ருர்) யானைக்கல் (பூநீறு) என்பதான பொருளாக, காரம் என்ற கடுங்காரம் என்று சொல்லலாமா? இது கல்லுப்பு சுன்னம் என்பதாய் ஆனது சாரம் என்ற கடுஞ்சாரம் சூடம். சாரம் என்பது போக, காரசாரம் வீரம் என்பதாகும். இதனை பெரியார்கள் கூற மாட்டார்கள், வேதையின் போக்கை என்று அறிவாயாக.

திராவகம்

13. போக்கான சேதியப்பா சொல்லக் கேளு
பூரணத்தி அப்பாலே எல்லா மாளுந்
தாக்கான சேதியப்பா திராவ கந்தான்
தனித்த வெடியுப்பென்று உழத்தான் ஞென்று
வாகான சூடஞென்று கறியுப் பொன்று
வளர்சின கற்றமொன்று சார மொன்று
நீக்கா க.........ங்கொன்று இந்துப் பொன்னு
நீ...ச் சம்பழத்தா வரைத்துக் கூட்டே.

14. அரைத்த மருந்தை ரவியிலே காயவைத்து
அப்பனே பொடியாக்கிக் கலசத் திட்டு
கரைக்கவசற் தனைமேலாய் மூக்குக் கீழாய்
கைமுறையாய் எண்சீலை மண்ணுற் செய்து
புகைக் கடங்காப் புகைநீரா எரிந்திட் டாலே
போதமுள்ள நீராலே உப்புச் சுன்னம்
கரைக்குள்ளில்லை கற்பூர மீதிலே ஏற
கரையில்லை நிலையில்லைச் சுன்னப் போக்கே.

பொருள் :

என் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றேன், எல்லா விதமான உப்பு, உபரசம், பாடாண, உலோக வகைகள் உருமாறி, உருவி ஓடும்படியான பூரணமான

திராவகம் செய்முறை பற்றிக் கூறுகின்றேன்; கேட்பாய் தனியாக வெடியுப்பு பூநீறு, சூடம், கறியுப்பு இந்துப்பு, ஒவ்வொன்றும் 1 பங்கு எலுமிச்சம்பழச் சாற்றிலரைத்துக் கூட்டு, அரைத்த மருந்லை சூரிய புடத்தில் வைத்து, காய வைத்து, பொடியாகச் செய்யவும் பாத்திரத்திலிட்டு, எண் சீலை மண் கவசமிட்டு மூடவும். பின் தலைகீழாக வைத்து, எரிக்கவும். புகை வராமல் எரிக்க வேண்டும். உப்புச் சுன்னம் உண்டாகும். சுன்னம் கரையாது கெட்டியாய் இருக்காது.

கட்டு, செயநிர், மெழுகு, செந்தூரம்

15. சுன்னமுப்புச் சுன்னமப்பா சொல்லக் கேளு
துரைவெள்ளைப் பாஷாண வீரஞ் சுக்கும்
சுன்னமப்பா மஞ்சாடி தடவிச் சென்று
சுண்ணும்புக் கல்லப்பா மரக்கால் பத்து
எண்ணமுள்ள தாழம்பால் மரக்கால் பத்து
இதைநீற்றுப் பாஷாணம் கட்டிப் போகும்
உண்ணவது தாம்பிரமது கழஞ்சிக் குத்தான்
ஒரு மஞ்சாடி கொடுக்க வெள்ளையாமே.

16. ஆமப்பா ஒன்பதரை தப்பா துண்மை
அதிகசுண்ணத் திராவகந்தாஞ் சொல்லாச்சு
ஆமப்பா கண்டபடி சொன்னோம் சொன்னோம்
நலமான ... ... டடுக்குச், செயநீர், கேளு
நேமப்பா அரிதாரஞ் சூடம் சீனம்
சங்குபொரி காரம்பூ வீரம் சாரம்
மாமப்பா வகைக் கொன்று திராவகந்தான்
அரகராக் கட்டுவகை செயநீர் தானே.

17. தானென்ற நீர்தனிலே சகல மெல்லாம்
தண்டுண்டு சாகுமப்பா மெழுகு பண்ணு
வேனென்ற மெழுகுவகைத் திராவ கந்தான்
எளிதல்லத் துருசிபூ வீரஞ் சாரம்
சீனமொடு வெடியுப்பு மடல்பூ ரந்தான்
சோகவிது கழஞ்சி யொன்று வகைவீ தந்தான்
றாணுறவே நுணுக்கி ஒரு கலசத்திட்டு
உத்தமனே எரியிடவே செய்நீ ராமே.

பாடல் 18:

செயநீரால் கட்டியதோர் சரக்கெல் லாந்தான்
திறமாக மெழுகாகும் வேதை காணு
மானதொரு செயநீரின் வகையைக் கேளு
அப்பனே வழலேயோடு வீரம் பூரம்
மூணுன கெந்தி மால்தேவி லிங்க
உத்தமனே வெடியுப்பு அன்ன பேதி
தானுன புகைநீரைப் பேசப் போமோ
சகலசரக் கெல்லாம்செந்தூர மாமே.

பாடல் 19:

தூர மென்றல் தூரமல்ல சொல்லக் கேளு
துடியான வெடிசத்தம் கண்ட லாச்சு
பாரமல்ல குரு முடிக்க அப்பா கேளு
பாழிலே கரிச்சிட்டுப் போகா தேநீ
தூரமென்ற கல்லானே மாட்டு தானல்
கடுஞ்சார இந்தாலே கட்டிப் போச்சு
ஆரமிட்ட கருங்கல்லுச் சொல்லவில்லை
அப்பனே அந்தானேக் காதி யாமே.

பாடல் 20:

ஆதியென்ற மூலமப்பா சத்தி யாச்சு
அருளான பிண்டமப்பா ஆணைகள
பாதிபிறை இந்தாலே வழலே யாச்சு
பார் நின்ற பூவாலே சித்தி யாச்சு
சோதியிட்ட பூரணத்தால் விரைச்சுப் போச்சு
சொல்லுவது காய்ச்சலாம் தானே.
நீதியென்ற வாதமெல்லாந் துலங்க லாச்சு
நேரான பூரணத்தி லிருந்து பாரே.

பொருள் :

பாடல் 15 முதல் 20 வரை, கட்டு, செயநீர், மெழுகு, செந்தூரம் பற்றிய செய்முறைகளைக் கூறுகின்றார். வெள்ளைப்பாடாணம், வீரம், சுக்கு என்பன மஞ்சாடி அளவு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வெள்ளைப்

பாடாணத்தை முடிச்சுக்கட்டி, 10 மரக்கால் கிளிஞ்சல் சுண்ணும்பில் போட்டு நீரிட்டு, நீற்ற வேண்டும். 10 மரக்கால் தாழம்பாலில், மீண்டும் சுண்ணும்புக்கல்லிட்டு, முடிச்சுக்கட்டி நீற்ற வேண்டும். இப்படி செய்ய வெள்ளைப் பாடாணம் கட்டியாகும். தாம்பிரத்துடன் மஞ்சாடி அளவு இப்பாடாணக் கட்டியைச் சேர்க்க, அது வெண்மை நிறமாகும். இது ஒன்பதரை பங்கு தப்பாது. உண்மையான சுண்ணத் திரவகந்தான், சொன்னேம்.

அடுத்தபடியாக, சுண்ணத் திராவகம் செயநீர் செய்முறையைக் கேட்பாயாக, அரிதாரம், சீனுக்காரம், சூடம், சங்கு, வெங்காரம், வீரம், நவச்சாரம் வகைக்கு சம எடை எடுத்துக் கொண்டு திராவகம் செய்யலாம். கட்டுவகை, செயநீர்தான் ஆகும்.

செயநீர் செய்முறையைக் கூறுகின்றார். இச்செயநீரால் சகலசரக்கு களும் உருமாறும். உருமாறியவுடன் மெழுகு போலாகும். இம்மெழுகு, ஒரு வகையான திராவகம் ஆகும். இது எளிதல்ல. துருசு, பூரம், வீரம், நவச்சாரம், சீனுக்காரம், வெடியுப்பு, மடல் அரிதாரம். கழஞ்சி அளவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் பொடி செய்து, கலசத்திலிட்டு தீ மூட்டி, எரிக்க, செயநீராகும்.

செயநீரில், சரக்குவகைகளை சுருக்குத்தா, நல்ல மெழுகாய் இளகும். வேதையாக மாறும். இப்படிப்பட்ட செயநீர் வகையைக் கேட்பாயாக. வழலை, வீரம், பூரம், கந்தகம், அரிதாரம், லிங்கம், வெடியுப்பு, அன்னபேதி, புகைநீரால் உருக்க, அவை உருகி, ஓடி செந்தூரமாகும்.

குரு முப்பு என்பது. இதில் பலவகைப்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. மருந்துகள் முடிப்பதற்கு தேவையான முதல் என்றும் கூறுவர். பாடல் 19, 20 எல்லாம் பரிபாஷையில் உள்ள முறைகள் அவைகள் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. இம்முறைகளை பூரணம் என்ற நூலில் பார்க்கவும் என்று கூறுகின்றார்.

குரு

பாடல் 21:

இருந்துரைத்தார் முன்மாதியிலே திங்க ளொன்று
　　ரெண்டு திங்கள் சென்றவுடன் கல்லுப் பாச்சு
அருந்தவத்தால் பெரியோர்கள் சொன்னர் காணு
　　அப்பனே பூவெடுக்க வாழ்ந்த மூர்த்தி
பொருந்துவது பூவாலே கட்டிப் போச்சு
　　பூரணத்தால் முழக்கட்டுக் கண்ட தாச்சு

திருந்துவது பெண்ணென்ற ஆணைக் கூடி
செத்தார்கள் கைமுறையாய் செனித்த வாறே.

பாடல் 22:

வாறுகொண்ட முப்பூவே குருவாச்சு*
மகத்தான குருவாலே பூரச் சுண்ணம்
ஏறுவது கல்லாணைக் கட்டின் மேலே
இந்தாலே பூரணமாய்ச் செயநீ ராச்சு
ஊறுவது கூறநீகாண உப்பு க்கட்டு
ஓசையிட்ட வீரமிட வேதை யாகும்
தேறுவது கோடான கோடி அற்புதத்
திறமான வேதையப்பா மலைப்பொன் னுமே.

பாடல் 23:

பொன்னுன தோர்கார சார மாகு
பூமிபூர சாரமப்பா பூமி நாத
மின்னுன பூவாத்தாள் வெள்ளை முந்தி
வீறுகளையே கொடுக்கும் பூர ணந்தான்
சொன்னுக்கால் தோணுமப்பா நூலைப் பார்த்து
துறை காணு மடையரைப் போலே சுடாதே நீதான்
சன்னுசம் கொண்டதொரு வீணரைப் போல
எழுத்திலே விழாதே குருவைச் சென்றே.

பாடல் 24 :

குருவான பெரியோர்கள் தம்மைச் செங்கை
குப்பிலே தெண்டனிட்டு சிஷ்ய னுகி
திரிவதற்குச் சிந்தைகளை சோதிப் பார்கள்
திடமான சிந்தையுற்று இருந்தா யானுல்
தருவிப்பார் வாதமெல்லாஞ் சீஷ னென்றே
சகலகலைக் கியானமெல்லாந்தானே தங்கும்
மருளாகும் பொருளாகும் ஆசான் தன்னை
அடி பணிந்தா லடி முடியை அறிவிப்பாரே

---

* ஒரு சீர் இல்லை.

பாடல் 25 :

அறிவதற்கு குருச் சொல்லார் பாடல் தோறும்
அப்பனே குருவறியார் மூட வாதி
செறிவுகந்த உவர்ப்பூவாம் வேதை யாம் சாம்
சென்ற காய்ச்/சல்ல அப்பா சொல்லக் கேளு
உறியில் எண்ணெய் தனை உருக்க நெய்யாய் போகு
உத்தமனே வழலை எனும் கார மப்பா
இறுதியப்பா இருந்தாலே குருவாச் சொல்லும்
மேறட்டியே சொல்லுமப்பா உப்பு தானே

பாடல் 26 :

உப்பூறி உப்பல்ல சொல்லக் கேளு
உவர்க் கண்ணி லேவிளைந்த வழலை யப்பா
உப்பென்று அதுக்கடுக்க வாழ்த்து வாரப்பா
ஓகோகோ வாலைநீர் என்று என்று
முப்பூவும் கூட்டியல்லோ குருவாய்ப் போச்சு
முழக்காரந் துரை மேலே ஏற லாச்சு
உப்பான வழலையிது பூரணந் தான்
உயர்ந்துவெடி யாகாச்ச உப்பு சாமே.

பாடல் 27:

சாகுமப்பா கற்பூரம் செத்துப் போச்சு
தனிப்பூரம் கல்லானை வழலைக் காச்சு
போகுமப்பா ஆணைக்கலவுவது பட்டுப் போச்சு
பூரணத்தா இந்தாலே ரவிதான் கட்டி
வேகுமப்பா சரக்கெல்லாம் கண்ட போதே
வெடியுப்பே தாயான மூல மாச்சு
ஆமப்பா இத்தனையு மூவர் கண்ணில்
ஆதித்தன் கண்டல்லோ சோதி யாச்சு.

பாடல் 28:

சோதியான சிவமான நிலவுப் புத்தான்
சொல்லுவது வழலையுப்பு மவுன மாகும்
மாதியின ... றந்தவனே முடித்த வாதி

அப்பனே ஆக்கியிருப்பா லாச்சு
வேதையென்ற பொருள்எல்லா முப்பு வாகும்
விமலஞர் வழிலயுப்பை அறிய மாட்டார்
பூதலத்து மானிடரே அறிய மாட்டார்
பொற்பூவும் வாசனைதான் கல்லுப் பாமே.

பாடல் 29:

கல்றுப்பு கல்றுப்பைக் கட்டிக் கொள்ளும்
கல்லாணை பட்டுவிழக் கருவுண்டாகும்
வல்லாமையாய் முப்புவும் முடித்தா யானல்
மகத்தான கல்லானை ... போகும்
சொல்லார்கள் சொல்லார்கள் பெரியோ ரப்பா
சுத்தரவி வழிலயுப்பு சொல்லுங் காணுர்
எல்லாரும் கண்டது வராகநீறு
ஏகவெளிச் சிவ அறியார் கல்லுப் பென்றே

பாட்டு 30:

கல்லுப்புக் குருவிலானைக் கல்சாரம்
கடுங்கார ஏறுதற்கு பூமி நாதம்
சொல்வக்கேள் நீராலே சுத்தி பண்ணி
துடியான கல்லானை சுத்தி யாச்சு
அல்லக்கேள் சீன மொன்று மூப்பு வென்று
அடங்காத ஆகாச வெடியும் பென்று
அல்லலொத்த சூடனென்று பச்சை யொன்று
வளமான நுரையண்ட சுண்ணம் ரெண்டே.

பாட்டு 31:

ரெண்டுடனே காந்தமொன்று சிப்பி பத்து
நேராக இதையாட்ட சம்ப முத்தால்
ரெண்டுசாண் புடம்போடச் சுன்ன வேகம்
நாதமிது பூவாலத் தணையு மாச்சு
உண்டு கொள்ளு முளைக் கருத்தான் சரிய தாக்கி
ஒன்ருக விரவியதைப் பீங்கானில் வைத்து
டண்பின வாகாச் சீன மோடு
பழச்சாற்றில் மோர் கூட்டப் பூர மாச்சே.

பாடல் 32 :

ஆச்சப்பா வழலையிது சுண்ணம் பண்ண
அப்பனே துரை அண்டஞ் சீன மோடு
வாச்சப்பா சாரமிட நீருப் போகும்
வளமான சூடனுக்கே அங்கி பூட்டிக்
காய்ச்சப்பா கல்லானைத் தோட்டுக் குள்ளாய்
கைமுறையாய் ஊதிவரச் சுன்ன மாகும்
வாச்சதொரு பீங்கானி லிருந்து காண
வளமான வழச்சுன்ன மேவி யாடே

பாடல் 33 :

ஆடினு இந்தாலே சிவமாய்ப் போச்சு
அப்பனே மதயானைப் பட்டுப் போச்சுத்
தேடினுல் வாராது சோதி யப்பா
திறமான நீருக்குப் பேர்தான் கேளு
ஓடுகிற பாம்பாடும் வழலை யப்பா
உத்தமனே இந்தாகும் பூரணந் தான்
சாடித்துப் பூரணத்தால் சார காரம்
தனிமுப்பு வாதிஎன்ற குருவ தாமே

பாடல் 34 :

குருவான நீராலே சுன்னம் கோடி
கொண்டதோர் செந்தூரம் கோடி கோடி
குருவான நீராலே கட்டு கோடி
குகைதனிலே ஆடுதற்கு களங்கு கோடி
குருவான நீருலே செயநீர் கோடி
குறிப்பான சாரணைகள் குளிகை யாகும்
குருவான நீருலே ஆகும் சுத்தி
கொடுஞ் சுருக்கு கொடுஞ் சுருக்கு வழலை தானே

பொருள் :

பாடல் 21 முதல் 34 வரை பல்வேறு வகையான 'முப்பு' பற்றிக் கூறுகின்றார். முதல் முப்பு திங்கள்தோறும் உண்டாகும். இரண்டு மாத முடிவில் 'முப்பு' கல்லுப்பாய் ஆகும். மிக்க தவ வன்மையோர் இது எடுக்கும் வழி முறைகளைக் கூறினார்கள். ஏனையவற்றிற்கு பொருள் விளங்கவில்லை.

மகத்துவமுள்ள குருமருந்தால் பூரம் சுண்ணமாகும். கட்டியின் மேல் இதனாலே பூரணமாகச் செயநீர் கிடைக்கும். செயநீர் ஊறுவதைக் காண்பதற்கு உப்பை இட, அது கட்டியாகும். வீரத்தை செயநீர் இட, அது மாறுபட்டுப் போகும். செயநீரால் கிடைப்பது கற்பத்திறமுள்ள வேதை. இவ்வேதையால் மலையைக் கூட பொன்னாக்கலாம். பொன், காரசாரமாக, மாறும் பூமியின் நாதம், பூநீறு, பூரணமாய் அறிந்து செய்தால், எல்லாம் தரும். வெறும் நூலறிவு மட்டும் கொண்டு, வாதியாக வேண்டாம். வீணாகப் போகும். குருவிடம் சென்று கற்றுக் கொள்ளவும். குருவான பெரியோரை, கை கூப்பி தாள் வணங்கி, சீடனாகித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ள, பெரியோர்கள் சோதிப்பார்கள். அச்சோதனைகளை ஏற்று, ஒரு முகமாக, வணங்கி, இருக்க எல்லாவிதமான வாத முறைகளையும் கற்றுத் தருவார்கள் எல்லா முறைகளும், தானே வரும். மருட்சியைத் தரும் பொருட் பற்று, ஆசானின் அடிகளைப் பின்பற்ற, வேண்டும். ரசவாத முறையை அறிய, நூல்களை மட்டும் படித்து, ரசவாதம் செய்பவர்கள், மூடவாதிகள் அடர்த்தி மிக்க உவர்ப்பூ, வேதையாகும்.

இதைக்காய்ச்சி, எடுக்க, உப்பாகும். உரியில் உள்ள வெண்ணெயை உருக்க, நெய் உண்டாவது போல, வழலை என்ற சாரம் ஏற்படும். இறுகி இருந்தால், குரு என்ற மருந்தாக மாறும். திரட்டிச்சொன்னால், இது உப்பு. சாதாரணமான, நீர் கசியும் சோற்றுப் பல்ல இது உவர் மண்ணில் விளைந்து, வரும் வழலை என்ற பூநீறு ஆகும். ரசவாதிகள் வாழ்நாள் எல்லாம், இதனை பெற வாழ்வார்கள். வாலைநீர், முப்பு சேர்த்துச் செய்ய, குரு மருந்து கிடைக்கும். உப்பான வழலை முழுவதும், உயர்ந்த ஆகாசக்கூறு உள்ள வெடியுப்பு ஆகும். இதில், குரு மருந்தில், கற்பூரம் மடியும். பூரம், கல்லானை (ஆனைக்கல்) வழலையைக் காய்ச்ச, ஆனைக்கல் பட்டுப்போகும். பூரணமாகச் செய்ய, சவர்காரம் க்ட்டும். இதற்கு எல்லாம் தாய், வெடியுப்பு, மூலம் ஆகும் இத்தனையும் உவர்க் கண்ணினால், சூரிய ஒளியாக மாறும். சோதி, சிவம், நிலவுப்பு என்று சொல்லப்படும், வ ழ லை யு ப் பு. அமைதியாய் இதனை அறிந்தவனே ரசவாதி. வேதை என்ற பொருட்கள் எல்லாம் முப்பு ஆகும். கடவுள்கூட வழலையை அறிந்திருக்க மாட்டார். பூஉலகு மக்களும் அறிய மாட்டார். பொற்பூவின் வாசனையே கல்லுப்பாகும். கல்லுப்பு, கல்லுப்பைக் கட்டிக்கொள்ளும். யானைக்கல் பட்டு கருவானது ஏற்படும். வலிமைமிக்க, முப்பு செய்து, முடித்துவிட்டால், பெரியோர்கள் இதைச் செய்வது குறித்து பேசமாட்டார்கள். தூய இந்துப்பு வழலையுப்பு செய்து, பார்க்க மாட்டார்கள். ஏனையோர் செய்தது எல்லாம் பன்றியின் நீறு. கல்லுப்பு பற்றி அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள்.

கல்லுறுப்பு குருவாக, கல்சாரம். கடுங்காரம் ஆவதற்கு செய் முறையைக் கேட்பாயாக. தண்ணீரில் சுத்தி செய்து, வேகமுள்ள ஆனைக் கல்லை சுத்தி செய்து, சீனம், முப்பு, வெடியுப்பு, சூடம், பச்சை கற்பூரம்' 2 பங்கு அண்டச் சுன்னம், காந்தம், முத்து சிப்பி பத்து பங்கு எலுமிச்சம் பழச் சாற்றிலரைத்துக் கொண்டு, 2 சாண் நீளமுள்ள குழியில் புடமிட, சுன்னமாம். நாதமான பூநீற்றால், சுன்னவேகம் ஆனது. பீங்கானில்

வைத்து சீனுக்காரம், பழச்சாறு, மோர் சேர்த்திட ஒன்ருக பூரம் (வைப்பு) கிடைக்கும்.

மேற்படி சுன்னத்தை, வழலைச் சுன்னம் செய்ய, இதனுடன் சீனுக்காரம், நவச்சாரம் சேர்க்க, நீருகிப் போகும். வாசனையுள்ள சூடனை, தீயால் எரித்து, காய்ச்சி கல்லானை ஓட்டுக்குள் வைத்து,கைமுறையாய் ஊதிட சுன்னமாகும். இதனை பீங்கானில் வைத்து, இந்துப்பை சேர்த்து, வடிக்கவும் இது சுன்னமாகும். வழலையானது ஓடும் பாம்பு போலாகும். இதுவே பூரணந்தான். முப்பு தனியாக, குரு என்று காரசாரத்துக்கு முதன்மையாய் இருக்கும்.

குருவான செயநீரால் செய்யும் சுன்னம் ஏராளம் ஆகும். செய்யப் படும் செந்தூரங்கள் ஏராளம் ஆகும். கட்டுகள் ஏராளம் ஆகும். களங்குகள் ஏராளமான வகைகள் உள்ளன. குருவான நீருல் செய்யப் படும் செயநீர் ஏராளம். குறிப்பாக சாரணையால் ஆன குளிகை. குருவால் செய்யப்படும் சுத்தி முறைகள் சுருக்கு முறைகள் எல்லாம், வழலையால் ஆகும்.

வழலை கட்டு முறை

பாடல் 35 :

தானென்ற உப்பாலே இத்தனையு மாச்சு
தனிப்பூரச் சுன்னத்தா லாட லாச்சு
ஏனென்று பேசுமிது வழலை யப்பா
ஏகாங்கி யாய்க் குகையில் இருக்க வேண்டும்
பானென்ற தடங்காட்டில் சரக்கெல் லாந்தான்
படுமுன்னே கொன்று விடும் பாவி யுப்பு
நான் என்ற அகம் பிடித்தால் தெறித்துப் போகும்
நட்ட ரச எனன்ன என்று பேருதே.

பாடல் 36 ;

ஊன்னென்ற வஸ்துவப்பா வழலைச் சுன்னம்
ஓகோகோ நீருனல் பூரணந் தான்
தேனென்ற மனேன்மணியா ளன்ற நாதம்
செப்பரிது செப்பரிது வழலை யுப்புத்
தீனென்ற வழலையிலே வீரங் கூட்டி
திடமாகச் துருசு காட்டச் சுன்ன மாச்சு

சோனென்ற விராட்டியினை வீரஞ் சேர்த்து
கொள்கையால் மால்தேவிக் கங்கி பூட்டே

பாட்டு 37:

பூட்டவே தாளகந்தான் சலவை யாச்சு
பொன்நிமிளை அதிலுலே சுன்ன மாச்சு
ஆட்டுவது நவச்சாரஞ் சுன்ன மாச்சு
அப்பனே சாரத்தால் துருசு நீருகும்
கூட்டுவது சிங்கியப்பா குளிகை யாகும்
கோவாத சூதமது தங்கத் தாட்டு
ஊட்டினலஞ்சு சுன்னக் குகையி லிட்டு
ஓகோகோ சுன்மைது மலைப்பொன் னுமே.

பாட்டு 38:

ஆமப்பா சுன்னமெல்லாம் தனியே வேதை
ஆகாச உப்பாலே இத்தனையு மாச்சு
நாமப்பா கண்டபடி சொன்னேம் கேளு
நலம் பெரிய வழலையுப்புகார சாரம்
வாமப்பா பூசையிட சித்த னுவான்
வழலையுப்பு அறியாட்டால் வாதி யாகான்
சாமப்பா சரக்கெல்லாம் கட்டு முன்னே
தனியான வழலையினு எல்லாற் தானே.

பாட்டு 39:

எல்லாருங் காணுத முப்பு வப்பா
இருதயத்தில் உப்புஅறியார் மூட வாதி
சொல்லார்கள் பெரியோர்கள் மதயா னைக்கு
சுகமாகச் சகடுவைத்து ஏறு தற்கு
நல்லதொரு குருச் சொல்லாக காண வேணும்
இல்லாட்டால் நாய்போல அலைய வேணும்
வல்லமையால் முடியாது வழலை யுப்பு
மகத்தான காரமிது சாரந் தானே.

பாடல் 40 :

சாரமென்ற ஆகாச சரக்க தாகும்
தனிப்பிறவி அடிமூலம் பூமி நாதம்
வீரமென்ற முப்பு வாலாணைக் கலச்சாம்
வேதாந்தத் துள்ளியிருக்கும் ரவியு மிந்து
காரமென்ற சுன்னமப்பா சிப்பிச் சுன்னம்
கடுஞ்சார மூரச்சாரம் பூமி நாதம்
பூரமென்றுஞ் சொல்வதற்குப் பெரியோர் சொல்லார்
புகழான என்னூலின் புகழைப் பாரே.

பாடல் 41 :

பாரப்பா கல்லாணைச் சுன்னம் வீரம்
பரிவான நவலோக பதினெட் டாகும்
சேரப்பா பூவாலே புடத்தி லேறச்
செல்லப்பா துருசுடனே வீரங் கூட்டி
சேரப்பா தாளகத்தைப் பொதிந்து ஊது
செப்பரிய வங்கமது சுன்ன மாகு
மாரப்பா வங்கத்தில் வீரங் கூட்டி
அப்பனே காந்தத்தைச் சரியாய் ஆட்டே

பாடல் 42 :

ஆட்டியே புடம்போட ஈய மாகு
இந்தமுறை பாஷாண ஈய மாகும்
பூட்டுவாய் தாளகமும் ஈய மாகும்
புகழ் பெரிய லோகமது ஈய மாகும்
மூட்டுவாய் மடஈயம் கல் லுப்பீயம்
முத்தியஞ் சங்கியம் லிங்க மீயம்
பூட்டுவாய் நவச்சார ஈய மாகும்
பொன்னிமிளை ஈயம்பொன் னியந் தானே.

பாடல் 43 :

பொன்னியம் வெள்ளியப்பா மீய மாகும்
புகழான நவலோக மீய மாகும்
வண்ணமுள்ள நவரத்தின மீய மாகும்

வாய்ந்ததொரு உப்பெல்லாம் மீய மாகும்
நன்னயஞ் சேர் அறுபத்து நால்ச ரக்கும்
நவரத்தின நவலோகம் பதினெட் டாகும்
சொன்ன ஈரேழு உப்ரசச் சரக்காம
தொண்ணூத்தாறு சரக்கைக் கொல்ல லாச்சே

பாடல் 44 :

ஆச்சப்பா உபரசத்தின் வகையைக் கேளு
அண்டமென்று பிண்டமொன்று நண்டு வண்டு
வாச்சப்பா பூனுகம் வேங்கைப் பல்
வாய்த்ததொரு கரிக்கோடு கண்ம ருங்கு
பேச்சப்பா கருங்காக்கை மண்டை யோடு
பெரியதொரு கருங்குருவி அங்கத் தோடு
வேச்சப்பா செங்கழுகு பித்து சங்கு
வினையான செம்பருந்தின் கண்ணும் கூட்டே

பொருள் :

பாடல் 35 முதல் 44 வரை 'வழலைக்கட்டு' என்ற முறை கூறப்படுகிறது.

வழலை என்ற உப்பால் எல்லாம் சுன்னமாயிற்று. ஏனென்று பேசுவது வழலையாகும். வழலையுப்பு, சரக்குகளை எல்லாம் மடியச் செய்யும் தனியாக குகையிலிட்டு, முறைப்படி செய்ய, உடன் மடியும். அதன் தனித் தன்மையைப் போக்கி, நீருக்கும் வன்மை உள்ளது.

வழலைச் சுன்னத்தின் மறுபெயர் 'மாமிசம்' என்பது. இது சாம்பலானல், பூரணத்துவம் பெறும், மனோன்மணியாம், பூமி, பெற்ற நாதம் சொல்ல அரியதான சக்தியை, இது கொண்டது. இதனுடன் வீரம் சேர்த்து, துருசுடன் அரைக்க சுன்னமாகும். கோமய வராட்டியால் புடமிட வேண்டும். வீரம் இச்சுன்னமுடன் சேர்த்து, தாளகத்தை, கவசம் வைத்து எரித்து எடுக்க, தாளகம் வெண்மையான நிறம் பெறும் சவர்க்காரம் போல் ஆகும். சுன்னத்தால் பொன் நிமிளை சுன்னமாகும். நவச்சாரத்தை சுன்னமுடன் கூட்டி கல்வத்திலிட்டு ஆட்ட, சுன்னமாகும். வழலையின் சாரத்தால் துருசு சுன்னமாகும் இத்துடன் மிருதா சிங்கியைச் சேர்க்க, மாத்திரையாகும் ரசத்தை தங்கும்படி சுன்னமுடன் கல்வத்திலிட்டு ஆட்டி, எடுத்து, பஞ்ச சுன்ன குகையிலிட்டு எரிக்க, மலைக்கச் செய்யும் பொன் கிடைக்கும்.

சுன்னம் எல்லாம், தனித்தனியாக சரக்குகளுடன் சேர்ந்து, மாறிப் போகும் ஆகாசஉப்பு என்ற வழலையால், இது உண்டாகும் வழலையைப்பற்றி நூலில் உள்ளதைச் சொன்னோம் வழலையுப்பை, முறைப்படி, காரசாரமுடன் பூசை செய்ய, சித்தனுவான். வழலையை, அறியாதவன் ரசவாதி ஆக மாட்டான், வழலைக்கு, எல்லா சரக்குகளும், கட்டுப்பட்டு, நிற்கும்.

எல்லா ரசவாதிகளுக்கும், இதுபற்றித் தெரியாது. இதயத்தில் முப்பை பற்றி அறிந்து கொள்ளாதவன், மூடனுன வாதியாவான். மூடர்களுக்கு, ரசவாதம் பற்றிப் பெரியோர்கள், சொல்ல மாட்டார்கள். யானைமேல், படி வைத்து ஏறுவதுபோல், நல்ல குருவானவர், ரசவாதம் பற்றிய முறைகளைச் சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு நேர் பயிற்சி பெருதவர்கள், நாய் போல் அலைவார்கள். தன்புத்தியால், வழலையைப்பற்றி அறியமுடியாது மகத்தான காரசாரம் வழலையுப்பு ஆகும்.

சாரம் என்பது ஆகாயக் கூறு. காரம் என்பது சிப்பியின் சுன்னம். கடுஞ்சாரம் மூரச்சாரம், பூமிநாதம் என்று பூரத்திற்கு மாறுபெயர்களைச் சொல்லுவார்கள். புகழ் பெற்ற என் வழி முறைகளை செய்து பார்க்கவும். கல்லானைச் சுன்னம், வீரம், ஒன்பது உலோக வகைகள், வழலையுப்புடன் சேர்த்துப் புடமிட பற்ப, செந்தூரம் என்று பதினெட்டு வகைகள் ஆகும். துருசு, வீரம், வழலையுடன் அரைத்து, தாளகத்தைப் பொதித்து குகையி லிட்டு ஊதி எரிக்கச் சுன்னமாகும். வங்கத்தில் வீரம் சேர்த்து, சரிஎடை காந்தம் எடுத்துக் கொண்டு வழலையுடன் கல்வத்திலிட்டு, அரைத்துப் புடமிட பாடாண ஈயம் கிடைக்கும். இதே வழியில், தாளக ஈயம் கிடைக்கும். கல்லுப்பு, முத்து, சங்கு, லிங்கம் என்பனவும் ஈயமாகும். பொன், பொன் நிமிளை, மஞ்சள் நிற ஈயமாகும். பொன் வெள்ளி என்பனவும் ஈயமாகும். ஒன்பது வகை, உலோகமும் 64 பாடாணமும், ஒன்பது மணி களும், ஒன்பது உலோக வகைகளும் ஈயமாகும். உபரசத்தில் 96 சரக்குகளை 14 வகையான மேற்சொன்ன ஈயமானது மாற்றும்.

உபரசத்தில் முட்டை, குங்கிலியம், (பூனை, வெண்) நண்டு, வண்டு, பூநாகம், புலிப் பல், யானைதந்தம், கருங்காக்கை, மண்டை ஓடு; கருங்குருவி, செங்கழுகு பித்து, செம்பருத்து கண், இவற்றுடன் (பூநீற்று) வழலைசேர்த்துச் செய்ய, ஈயம் கிடைக்கும்.

சாரணை அண்டம்

பாடல் 45:

கூ ... ... து சாரணையின் வகையைக்கேளு
கூறுனத் தொண்ணூற்றுறு வகையும் கொண்டு
ஆட்டுவது முன்சொன்ன வங்கச் சுன்ன

அழகான வீரமிட்டு வெவ் வேருட்டி
சாட்டுவது வில்லைதட்டி சவ்வாது பூசித்
தான்உருக்க ஈயமப்பா தொண்ணூற்ருறு
முட்டுவார் ரசம்கட்டி குளிகை செய்து
முக்கியமுடன் சாரணைக்கு வகை சொல்வேன்.

பாடல் 46:

சொல்லக்கேள் மஞ்சாடி பன்னி ரண்டு
சூதமது உருக்கயிலே சொல்லி யாடு
அல்லக்கேள் தொண் ணூற்ருறு சரக்கீ யத்தை
அழகாய்த் தொண்ணூற்ருறு மாவுங் கூட்டி
வல்லமையாய் உருக்கிஎடு குளிகை யாகும்
மகத்தான சாரணையின் வகையாய் அப்பா
சொல்லப்பாச் சாரணையைச் சென்று பாரு
சென்றவுடன் குளிகைஇது கௌன மாமே.

பொருள் :

பாடல் 45, 46ல் 'சாரணை அண்டம்' பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. உபரசம் 96 சரக்குகளைக் கொண்டு வங்கச் சுன்னத்தில் ஆட்டி, வீரம் சேர்த்தரைத்து வில்லை தட்டி, சவ்வாது தடவி, உருக்க, ஈயமாகும். 96 வகை உபரச ஈயத்தைக் கட்டியாக்கி, குளிகை செய்து, பார்க்கவும். சாரணை செய்யும் வகையைக் கேட்கவும். ரசத்தை 12 மஞ்சாடி அளவுக்கு எடுத்து உருக்க வேண்டும். இத்துடன் 96 சரக்குகளுக்கு உண்டான முன் சொன்ன 14 வகை ஈயத்தை இத்துடன் கூட்டி (96 மா) வன்மையுள்ள தீயால் உருக்கி, எடுத்து வைக்க, மாத்திரையாகும். இதுவே சாரணை அண்டமாகும்.

விளக்கம் :

96 மா என்பது என்ன அளவு என்பதும் 96 உபரசத்துக்கும் அதற்கும் உள்ள தொடர்பும் இன்னதென்று விளங்கவில்லை.

அஞ்சுன்ன வகை

பாடல் 47:

ஆமப்பா வழலையொன்று அண்ட மாறு
ஆட்டிவில்லை ரவிகண்டா ஊதிப் போடு

யாமப்பா வழலை யொன்று சிப்பி ஆறு
அந்தவகை யாகவே ஊதிப் போடு
யாமப்பா வழலையொன்று நண்டு ஆறு
அதிகமாக ஊதிவர, சுன்ன மாகும்
யாமப்பா வழலையொன்று நத்தை ஆறு
ஆட்டவே சுன்னவகை செய் திடதானே.

பாடல் 48 :

தானென்ற காய்ச்சன்ன ஆறுங் கூட்டி
சமனுக அஞ்சுசுன்ன விதமும் சேர்த்து
வானென்ற வெண்கருவைத் தண்ணீ ராக்கி
வன்மையுட னஞ்சு சுன்ன வகையு மாட்டி
ஏனென்ற குகை பிடித்து வைத்துக் கொண்டு
எடுத்த தொரு சுன்னமெல்லா இதிலே ஊது
நாகத்தின் எட்டுவகைச் சொல்லக் கேளு.

பொருள் :

வழலை 1 பங்கு அண்டம் 6. ஆட்டி, வில்லையை சூரிய புடத்தில் வைத்து, எடுக்கவும். வழலை 1 பங்கு சிப்பி 6 பங்கு, சூரிய புடத்தில் வைத்து எடுத்து வைக்கவும். வழலை 1 பங்கு, நண்டு 6 பங்கு, வழலை 1 பங்கு நத்தை 6 பங்கு இப்படியே செய்யவும். பின்பு 6 வகையையும் கூட்டி சமனுக, வெண் கருவை விட்டு கல்வத்தில் அரைத்து, உலர்த்தி, சுன்ன குகையில் ஊதி எடுக்கவும். இதைப்பற்றி, என் போல் வேறு யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள்.

நாகக்கட்டு

பாடல் 49 :

கேளப்பா சுன்னத்தின் திராவகத்தில் நீதான்
கிருபையுள்ள நவச் சாரந்தன்னை ஆட்டி
ஏழப்பா நாள் மட்டு மாட்டிச் சென்றால்
எடுத்த தொடு சாரமதை வில்லை தட்டி
சூலப்பா ஓட்டிவைத்துப் புடத்தைப் போடு
சொல்லரிது சாரமது கட்டிப் போச்சு

வாளப்பா பீங்கானில் நீர்தா னுச்சு
மகத்தான நாகமதை உருக்கிச் சாயே.

பாடல் 50 :

காயப்பா அஞ்சுதரம் சாய்க்க வே தான்
தட்டுண்டு போச்சுதப்பா நாகம் கட்டி
நேயப்பா செந்தூர திராவ கந்தான்
நீதியுட னேகனுக்குத் தாக்கும் போது
வாயப்பா மலர்ந்துதான் முருக்கம் பூபோல்
வளமான செந்தூர மாகும் பாரு
நீயப்பா லோகம் கழஞ்சில் ஒன்றில்
நிசமாக மஞ்சாடி எடுக்க மாற்றே.

பாடல் 51 :

மாற்றெட்டு கண்டதெப்பா சீனக் காரம்
வளமான சாரநீர் குத்தி யாடு
சாற்றெட்டு நான்குத்திச் சென்று தானுல்த்
தட்டுண்டுச் சீனந்தான் கட்டிப் போனுன்
போற்றிட்டேன் வேதைமுறை வகையைக் கேளு
புகழ்சாரம் கட்டினது காரமுந் தான்
நீர்த்திட்ட சரியெடையாயக் கார சாரம்
நேராக முப்புபூவைக் கூட்டிவையே

பாடல் 52:

வையப்பா பச்சைநவச் சாரம் கூட்டி
வைக்கவே மகத்தான செயநீ ராகும்
மெய்யப்பா அறுபத்து நாலு பேரு
இந்நீர் தன்னுலே மெழுகு மாகும்
செய்யப்பா நவலோகம் வேதை யாகும்
திடமான தூபமுதல் பரிச மாகும்
தெய்யப்பா சத்தமுமாம் கனமு மாகும்
தோன்றுவது பதினறு மாற்றுக் காணே.

பொருள் :

சுன்னத்துடன், நவச்சாரத்தை ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து ஆட்டி, எடுக்கவும். பின்னர் வில்லைதட்டி, புடத்தில் வைக்கவேண்டும். நவச்சாரம் கட்டியாகும். பீங்கானில் தண்ணீர்விட்டு, நாகத்தை உருக்கி, 5 தரம் சாய்த்து எடுக்கக் கட்டியாகும். திராவகத்தை சுறுக்குக் கொடுத்து எடுக்க, நாகம், முருக்கமலர் என செந்தூரமாகும். மேற்படி உலோகம் கழஞ்சுக்கு மஞ்சாடி மாற்றாகக் கிடைக்கும்.

சீனக்காரம், இம்முறையில் செய்ய எட்டு மாற்று கிடைக்கும். செயநீரில், சேர்த்து அரைத்து, ஆட்டி எடுக்க, கட்டியாகும், சீனக்காரம் மாற்றும் முறையை போற்றுகின்றேன். காரம், சாரம் கட்டியாகும். இச்கட்டியை, நீர்க்க வைத்து, நேர் எடையாய் முட்பூவை சேர்த்துக்கொள்ளவும். பச்சையான (தூய்மையற்ற) நவச்சாரத்தை சேர்க்க, செயநீராகும். 64 வகை சரக்குகளான பாடாண வகைகள், இதன் மூலம் மெழுகு ஆகும். நவலோகம் உருகி, ஓடி, தனித்தன்மையை இழக்கும். சூடம் தூய்மையடையும். ஏழுவகையான உலோக வகைகளும், கனமாகி 14 மாற்று உள்ள பொன்னாகும்.

விளக்கம் :

(சாரம் என்பது எது என்பது விளங்கவில்லை நவச்சாரத்தை பின்னர் கூறி உள்ளதால், சாரம் என்று முடியும்; சவர்க்காரம் போன்று ஏதாவது உப்பாக இருக்கலாம்.

பாடல் 53 :

காணப்பா சரக்குவகை அறுபத்து நாலுங்
கைமுறையாய் மெழுகான செயநீர் தன்னால்
தானப்பா எடைசரியாய் நிறுத்துக் கொண்டு
தனித்தனியே மெழுகாக்கிக் கழஞ்சு வீதம்
பூணப்பா வில்லைதட்டிக் கலத்தி லிட்டு
புதுமையாய் பாதாளந் தன்னில் வைத்து
யானப்பா பீங்கானி லிறக்கி அத்தை
அனல்வாட்ட மாறியபின் எடுத்துப் பாரே.

பாடல் 54 :

எடுத்த பின்பு நிறுத்துப்பார் எடை சரியாய்க் காணும்
மேகாந்த தயிலமிது யாரும் செய்யார்
தொடுத்ததொரு காரியங்க ளெல்லாம் வெல்லும்

சொல்லுதற்கு வேதையிது மலைப்பொன் னுகும்
அடுத்ததொரு பிழைகளில்லை பயமு மில்லை
அருத்தினுல் கோடி ரிஷிகளாலும்
தடுப்பதொரு சாபமில்லை சூலஞ்
சங்கால சர்ப்பத்தால் பயமுமில்லை தயிலங் கொள்ளே.

பொருள் :

கைமுறையாம் 64 வகை பாடாண சரக்குகளை மெழுகு, செயநீர் என்பனவாகச் செய்யும் முறையைக் கேட்பாயாக. இவற்றை சரி எடை, நிறுத்துக் கொண்டு, மெழுகாக்கி கழஞ்சு எடை வில்லை தட்டிக் கொண்டு பூமிபுடம் வைத்து, தீயால் எரிக்க, பீங்கானில் நீர் போன்று உருகிச் சேரும்

எடுத்துக் கொண்டு, நிறுத்துப் பார்க்க, எடை சமனுக இருக்கும். இதுவே மேகாந்தத் தைலம் எனப்படும். இது வேதையாகும். மலையையும் உருக்கி பொன்னுக்க வல்லது. இதனைச் செய்ய, எவ்விதமான சாபங்கள், (சர்ப்ப பயம்—இன்னதென்று புரியவில்லை) இல்லை. பிழைகள் வராது. தயிலம் செய்யவும்.

வல்லாரைக் கற்பம்

பாடல் 55 :

கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் நாலு வீதம்
கொண்டாக்கால் சிவனவனுய்க் கூட்டி வாழ்வான்.
கொள்ளப்பா கற்பமது கொண்டா யானுல்
கோடியுகம் சொல்லினுமோ சாவே இல்லை
கொள்ளப்பா கற்பவகை நூற்றெட்டுத் தான்
கொண்டாக்கால் அவன்யோகி அவனே ஞானி
கொள்ளப்பா மறுகற்பம் கொண்டு பாரே.

பொருள் :

வல்லாரையைக் கற்ப விதியாய் நாலு மண்டலம் உண்ண வேண்டும். பரமசிவன் போல, வாழ்நாளைப் பெறுவான் கோடியுகம் சென்றுலும், அழியாமல் உயிர் வாழ்வான். கற்பவகைகள் 108 உண்டு. இவற்றை உண்ண, யோகி, ஞானி ஆவான். வல்லாரையை கற்பமாக உட்கொண்டு, மறுகற்பம் வரை பொறுத்து, அதன் பலனைப் பார்க்கவும்.

கந்தகக்கட்டு

பாடல் 56 :

பாரப்பா வழலையிலே வீரங் கூட்டி
பண்பாகக் கெந்தகத்து அங்கி பூட்டி
நேரப்பா கட்டுவனத் திராவகத்தைக் குத்தி
நிசமாகத் தீயாட்டத் தந்தம் போலக் கட்டும்
சேரப்பா மெழுகுவகை திராவகத்தி லாட்ட
சணத்திலே மெழுகாகும் செம்பில் வேதை
பாரப்பா இதுமாற்று பதிமூன் ருகும்.

பாடல் 57 :

தானென்ற பாஷாணந் தன்னைக் கட்ட
தாரணியில் வாதிகளே அறியப் பெருர்
பானென்ற கம்பியுப்பை அறையாய்க் கொண்டு
பையளவு மத்தாலே மூடிச் சென்று
நானென்று முன்சொன்ன படியே நீற்றரு
விஷயத்தி லில்லாத கட்ட தாகும்
மேனென்ற யீரஞ்சு திரெம் நீற்றி
எடுக்கவே பணம்பாஷா ணங்கள் தானே.

பொருள் :

பாடல் 56, 57ல் கட்டுவகைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்ருர். வழலையுடன் வீரம் சேர்த்து, கந்தகத்தைக் கவசமாக்கி, அதில் மேற்படி பொடியையிட்டு, திராவகத்தை இட, தந்தம் போலக்கட்டும். இது கந்தகக்கட்டு.

மெழுகாக மாற்ற, திராவகத்தில் இடவேண்டும். உடன் மெழுகாக, சரக்குகள் ஆகும். செம்பில் வேதையை உண்டாக்க, இத் திராவகத்தில் இடவேண்டும். 13 மாற்று உள்ள தங்கம் உண்டாகும். களிம்புள்ள செம்புக்கு பணம் என்று பெயர் உண்டாகும், பொன்னுக்குவதால் சிலேடையாக, பணம் என்பது பாடாணம் ஆகும் என்ற மாயா வாதத்தையும் சுவையாகக் கூறுகின்ருர்.

பாடாணம் கட்ட, உலகிலுள்ள ரசவாதிகள் அறியார்கள். கம்பி யுப்பை அரைத்து, மத்தால் மூடி, முன் சொன்னபடி நீற்ற, 'கட்டு'

கிடைக்கும். திராவகத்தின் அளவு 10 திராம். ஒரு இடப்பட்ட பாடாணத்திற்கு ஒரு பண எடை, 'கட்டு' கிடைக்கும்.

பாடாணக்கட்டு கோசம்

பாடல் 58 :

பாடாணங் கட்டினதை எடுத்துக் கொண்டு
பண்பான செந்தூரத் திராவ கத்தால்
கூசாமல் சுருக்கிடவே செந் தூரந்தான்
கொண்டதிலே ரசத்தைமெல்ல கொடுத்துத் தாக்கு
பூசவே வேதையிது தயிலங் காட்ட
பசும் பொன் பூட்டி ஆட்டு
நேசமுட வைலோகம் நிசமா ஆடும்
நீதியுள்ள பாஷாணப் போக்கு தானே.

பாடல் 59 :

தானென்ற மூலமதை அறிய வேணும்
சகடுவைக்கும் கல்லாணை, காண வேணும்
வானென்ற பூரணத்தை அறிய வேணும்
வளமான அட்டசித்திக் காண வேணும்
நானென்ற கோசமது பீச மாகும்
நல்வினையின் பிறப்பதற்கு மதுபா லப்பா
ஏனென்று பேசுவதற்குப் பஞ்ச மித்திரம்
எழுபிறப்புக் கல்லாணைக் கென்றே வாறே.

பாடல் 60 :

வாருன சுக்கிலத்தைக் காண மாட்டார்
மாடு போல நீரைவிடக் காண்பார் மாண்பர்
தேனுன வண்ணுனை அறிய மாட்டார்
சிதறிய பூக்குரு எனவே சென்று பார்ப்பார்
ஆருன மித்திரமப்பா சத்தி யாகு
மடங்காத நீலியப்பா அடியைப் பாரு
பேரான பூரணியா மனோன்ம ணித்தாய்
பெற்றிந்த நாதமிது தேன்போ லாமே

பாடல் 61 :

தேன் மொழியாள் பூரணத்தி உயர்வேறித்
தேரோட்டம் போலவெண் சூதந் தன்னை
தான் மொழியக் கைமுறையாய்ச் சரக்கெல்லாந் தான்
தட்டுண்டு போச்சுதப்பா ரசங்க ளெல்லாம்
வான்மொழிய பிறந்தவளோ லோகத் தாட்டு
மடக்குவழி ஆயிரந்தான் சொல் லாகும்
மென் மொழிவ தினிச் சரக்கைக் கொல்லும்
மென்பதடியில் மடக்க ரசம் பொன்னுமே

பாடல் 62 :

பொன்னடியின் வழலையிலே சேர்ந்து தன்னால்
பூரணமும் கூட்டியதி லேறித் தானுல்
சொன்னபயன், தவறுண்டோ வேதை போக்கு
சொல்பெரிய நாதவித்தை அறியார் மூடர்
கன்னிவித்தை செய்தாலும் பூரணத்தி லேறி
கட்டானுல் எவ்வுளம் கட்டு மப்பா
பின்னு வித்தை யாயிருந்தா ஒன்று மில்லை
பேயாடிப் பிணமாடிப் போன தொப்பே

பாடல் 63 :

பிணமாடி போன்ருெருக்கு அறியாமாட்டை போலொத்த
புத்திக்காரனுக்குத் தெரிய, தெய்வம்
பணமாடி போன்ற தொக்குங் குருவிலா சீடன்
பாதையது அறிந்தவனே ஞான வாதி
சணமாடி போவதொக்கும் கற்றறிந்த மட்டை
சகதியிலே கல்லெறிந்த வாழ்க்கை யாகு
மனமாடி, போனதொக்குங் கிழமையுள் ஞான
மதியமுற்றுங் கொண்டவனே ஞானி யாமே.

பாடல் 64:

ஆமப்பா வழலைநிறம் புறப்பத் தாது
ஆதியென்ற இடமெல்லா இப்படியே ஆகும்
வாமப்பா வழலைகண்டா அவனே வாதி

மாளித்து யோகயப்பா சேதி வேறே
காமப்பால் குடித்த வெறிநிலஉப் பாகும்
காணப்பா வெடியுப்புச் சூடனப்பா
நாமப்பா வென்றி ருந்தாயனுல்
நாயகி நாயனுர் காண லாச்சே.

பொருள் :

பாடல் 58 முதல் 64 பாடல்கள் வரை பாடாணக் கட்டுகோசம் என்பதாகக் காணப்படுகின்றது. பாடாணக்கட்டியை எடுத்துக்கொண்டு, செந்தூர திராவகத்தில், கறுக்கி எடுத்துக்கொண்டு, அரைத்துக்கொள்ள, பாடாணச் செந்தூரம் கிடைக்கும். அச் செந்தூரத்தில், ரசத்தை மெல்ல ஊற்றி அரைத்துக் கொள்ளவும். பின்னர், பூநீறு கலந்து, கல்வத்திலாட்ட பொன் கிடைக்கும். உண்மை. தவருமல் பாடாணத்தின் போக்கு இதுவாகும்.

தான் என்ற மூலந்தை அறிதல் வேண்டும். யாஊக்கல்பற்றி தெரிந்து கொள்ளவும். பூரணம் என்ற நூலை படித்து, அதன்படி செய்தல்வேண்டும். அட்டாங்க முறைகளைத் தெரிந்து கொண்டு இருத்தல் வேண்டும். இவற்ருல், பொன்தேடி, ரசவாதம் செய்ய பலிக்கும். இது நற்செயலால் பிறப்பது.இதனைப் பேசுவதற்கு ஐவகை பிரிவு, ஏழுவகை பிறப்பால் அறியமுடியும். இரசத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரிந்திருக்க மாட்டார். பூநீறு, சவர்க்காரம் என்பன காண மாட்டார்கள். ஆறுவகையான வகை, சத்தியுப்பு, ரசவாதத்தில் பயன்படா விட்டால், நீலிவேர் சாறு கொண்டு, செய்யவும் மனோன்மணித்தாயின் நாதம், பூநீறு. அவள் அனைத்தையும் தரும் பரிபூரணி. அந்த நாதம் தேன் போல் அடையாய் இருக்கும்.

பூநீறு, வெண்சூதம், பாடாணச்சரக்குகளை, கைமுறையாய் உலோக முடன், ஆட்பு, மடக்கி, பூரணம் என்ற நூலின்படி செய்ய, சரக்குகள் உருமாறும். இப்படி 80 தடவைகள் கையாள, ரசம் பொன்ஞுப் மாறும்.

பாடல் 65 :

ஆச்சப்பா இத்தனையும் தண்ணீர்க் கூறு
அப்பனே சூடங்மணி ஆட்டக் கேளு
நீச்சப்பா வெள்ளமென்ற வகார தோஷம்
நெடிய கம்பி வெடியுப்பிற் பிறவியப்பா
வாச்சதொரு சூடனைத்தான் கட்டக் கேளு
வழலையுப்புச் சுன்ன முட
பாச்சப்பா கண்டாசுன்ன நவச்சாரங் கூட்டி
பனியின் வைக்க பீங்கானில் நீருண் டாமே.

பாடல் 66 :

உண்டுகொள்ளுத் தண்ணியிலே துவைத்துப் போ
ஒன்பது நாள் குத்தியபின் ஊதிப் போடு
மீண்டுமொரு சுண்ணும்பாய் போகு மப்பா
மகத்தான சுன்னமுடன் சவ்வாது கூட்டிக்
கொண்டு மெள்ளக் குடக்கரியி லுருக்கி வாரு
கூடாட்டால் கெந்திதனைக் தாக்கிப் போடு
விண்டு பெண்டு தனைக்கொடுக்க ரசத்தைத் தாக்கிடு
வதையுள்ள செந்தூரம் களங்காமே

பாடல் 67 :

களங்கமற்ற களங்கஞ் செம்பாயிரத்தில் கட்டி
இட்ட செந்தூரம் ஒரு மாற்றுக்கு
வழங்குவதற்குப் பொன்னுகும் நோயிலாச்
செம்பொன் பார்த்து பத்தாயிருக்கும் களங்க வேதை
இளங்குமரிச் சாற்றுலே மடலை, யாட்டி
இருண்ட உமிக் காந்தலிலே புதைத்துப் பின்
பழம் புளியின் பதம் போல எடுத்துக் கொண்டு
பாங்கான செயநீரில் துவைத்து வாட்டே

பாடல் 68 :

வாட்டிய பின் குழைந்துதான் மெழுகு தாக்க
மகத்தான ரசவீரஞ் கூட்டிக் கொண்டு
ஆட்டியே மஞ்சாடி உண்டை செய்து
அப்பனே ஒரு உண்டை புகைக்க வேதை
பாட்டமாய் புகைப்பட்ட வீதி எல்லாம்
பசும் பொன்னும் தூமமிது பழிக்கப் போமோ
நாட்டமா இவ்வேதை யாகு மாகும்
நாதமிது கண்டவனே வாதி யாமே

பாடல் 69 :

வாதி என்றுல் யோகமே இருக்க வேண்டும்
மனேன்மணியை எந்நாளும் தியானம் வேணும்
நீதியுடன் ரோசத்தைத் தள்ள வேணும்

நிலையற்ற சித்தின்பம் நிகழ வேணும்
சூதணையாயப் போசனதைத் தள்ள வேணும்
தன்னிலே மதியமுதம் கொள்ள வேணும்
மாதிசிதம் பரபூசை செய்ய வேணும்
அப்போது நந்திவந்து அழசொல் வாரே.

பாடல் 70 :

சொன்னதென்ன உப்பு மூணு மப்பா
துடியான மேகத்தின் நீரா லாச்சு
கொள்ளதொரு நீரப்பா மித்திர மாச்சு
கோவிலுக்குள் கல்லாணைக் கொம்பா லாச்சு
வெல்லுவதற்குப் பிண்டத்தில் வேற லாச்சு
வேதாந்த வெடிச்சத்தங் கண்ட லாச்சு
வில்வந்த மானபூ வாத்தா லாச்சீ
மடங்காத பேரெல்லா மடிந்து போச்சே.

பாடல் 71 :

மடிந்த இந்து, தனைஎடுத்து ஆட, வேணும்
இல்லாட்டா மாடுபோலத் திரிய வேணும்
சொடிந்துவிடும் காய்ச்சலப்பா அறிய வேணும்
கட்டாட்டால் வாகினிபோல் கதற வேணும்
வெடிந்திரவி உதிர்ந்தபின் பெருக்கு டந்தான்
மேவியே கூவுமப்பா அறிந்து பாரே.

பாடல் 72 :

அறிந்கிந்த நூல்பார்த்து வேதை பாரு
அல்லாட்டில் சித்தரிட ஞானியிடஞ் சேரு
செறிந்தல்லோ கல்லையிட்டுக் களிபோ லாச்சு
செயநீரின் மித்திரத்தா இத்தனையு மாச்சு
பிரிந்து ஒரு, சரக்குகளை, எடை யிட்டால்
பேயைப்போல் பிடித்ததப்பா கட்டிக் கொண்டு
கொடிமுடியாய் பாம்புதனைக் கூறுவோமே.

பாடல் 73 :

கூறுகின்ற பாம்புதனை எண்ணை வாங்க
கொடியதொரு கல்லானை வீரச் சுன்னம்
தேறுகின்ற வழலைதன்னைத் தணலில் வாட்ட
சேந்தங்கே எண்ணெயெல்லாம் வடிந்து போகும்
ஊறுகின்ற உப்புச் சுன்னம் கண்டா சுன்னம்
ஓகோகோ வீரச் சுன்னம் பழத்தா லாட்டி
வீறுபெற்ற பாம்புதனைக் கலசங் கூட்டி
விளக்கிலே வாட்ட எண்ணெ யெல்லாம் போமே.

பாடல் 74 :

எண்ணெயெல்லாம் போனபின்பு வழலை, வேகம்
இணங்காத பாமப்பா சரக்கெல்லாஞ் சாம
வண்ணமுள்ள வழலையிலே வீரங் கூட்டி
வளமாக துருசுக்குக் கவசம் கட்டி
எண்ணருடன் ஊதிவரச் சுன்ன மாகும்
இதனுலே தாளகந்தான் சலவை யாச்சு
உண்ணப்பா பொன்திமிளை நீறிப் போகும்
உத்தமனே நிமளையுடன் வீரங் கூட்டே

பாடல் 75 :

கூட்டியே வங்கத்தி லப்பி ஊது
கொடியதொரு சுண்ணம்பாங் கண்டிக் கப்பி
ஆட்டுவாங் கண்டருடன் வீரங் கூட்டி
அரிதோபிச அங்கியிட ஊதிப் போடு
தீட்டியதோர் தாளகத்தை கெந்திக் கப்பி
நிசமாக அஞ்சு சுண்ணக் குகைக்கு ஊது
வேட்டங்கி வேகமங்கிச் சுன்ன மாச்சு
தீருமதாய் சுண்ணும்பாம் வீரங் கூட்டே

பாடல் 76 :

வீரமிட்டுத் துருசுக்கு கலசங் கட்டி
வெந்தெடுக்கப் பச்சையில்லா சுன்ன மாச்சு
வீரமிட்டுக் கறியுப்பு அங்கி பூட்டி

விளக்கிலே ஆட்டயிலே மெழுகு தாகும்
காரமிட்டு வைத்துச் சுன்னக் குகையி லூது
கடுங்கார சுண்ணும்பாம் வீரங் காட்டு
பூரத்தில் பொதிந்து சுண்ணும் பாகும்
புகழ் பெறவே கல்நாரு கப்பிப் போடே

பாடல் 77:

போட்டெடுக்கச் சுன்னத்தில் வீரங் கூட்டி
பொன் நிமிளைக் கப்பியே ஊதிப் போடு
ஆட்டெடுத்து வங்கத்துக் கப்பி ஊது
ஆனதொரு தளவாயதாஞ் சுன்ன மாகும்
நீட்டெடுத்த ரோகமப்பா நீறிப் போகும்
நிசமான நாகமது சுன்ன, மாகும்
மூட்டெடுத்த தங்கமது நீறிப் போகும்
முனையான பரிமேலே ஏறிச் செல்லே.

பாடல் 78 :

செல்லப்பா வீரத்தைக் கூட்டிக் கொண்டு
திடமான தங்கத்துக் கங்கி பூட்டி
சொல்லப்பா பஞ்சசுன்னக் குகையி லூது
கூகூகூ தங்கமது சுன்ன மாச்சே
கல்லப்பா மண்ணப்பா மலைதா னப்பா
காலென்ன மரமென்ன சுன்னக் காடே

பாடல் 79 :

காடெல்லாந் திரிந்தலைந்துக் சுட்டா லென்ன
கரிசுட்டுப் போவதுவே காண்பார் மாண்பர்
நாடெல்லாம் பொன்மயமே ஆக்கிப் போகும்
நடமாடும் துரிசந்தச் சுன்னந் தன்னே
ஆடலாஞ் சிங்கியாயச் சேத்துப் போடே
அடங்காத குருவப்பா துருசு சுன்னம்
கோடெல்லா மலையெல்லா மரங்க ளெல்லாம்
கொடிமுடியாம் பசும்பொன்னுங், கூட்டிப் பாரே.

பாடல் 80:

பாரப்பா இந்தப் பிறவி கேளு
பாரிலே பதினறு முழத்தின் கீழே
நீறப்பா கசிந்தெடுத்து மேலே உன்னி
நிசமாகப் பனிக்காலம் மேலக் கொள்வார்க்
ளாரப்பா இவர்பெருமை அறியப் பொருர்
அடங்காத மனேன்மணியா ஈன்ற நாதம்
பேரப்பா வகைகேளு சொல்வேன் சொல்வேன்
போகாதே பித்தோடே இந்தின ராவே.

பாடல் 81 :

இந்தென்றும் பூவென்றும் கால்தான் என்றும்
இணையான அடியென்றும் மூல மென்றும்
சந்திரனுப் பென்றும்பேர் சுரோணி தந்தான்
தருவழலை என்றும்பேர் பூமி நாதம்
சுத்தியால் சுட்டலீதன்றும் பூமி நாதம்
சுத்தியால் சுட்டதென்று மறைந்தா னென்றும்
தொலையாத நீரழிக்கும் முப்பு தென்றும்
வந்ததொரு சத்தியென்றும் கண்ணியென்றும்
மனேன்மணித் தாய்யென்றும் கண்டுகொன்றே.

பாடல் 82:

கண்டுகொள்ளும் சிவமதனைக் காண மாட்டார்
கன்னிக்குத் தானெடுக்க வாழ்வார் கேளு
பண்டுடனே இவர்பெயரு ரவிதா னென்றும்
பரவுமென்றும் வழலையென்றும் பச்சை யென்றும்
தொண்டுடையார் முடியென்றுங் கல்லுப் பென்றும்
சுத்தரவி யால் விளைந்த நிலவுப் பென்றும்
முண்டிடவே விந்தென்றும் பொருள் தன்றும்
முத்தசிலக் கூறலின்பே ராகுந் தானே.

பாடல் 83 :

காணுத பொருளொன்று சொல்லக் கேளும்
கமல சத்த சாகரமு உண்டு விட்டே

நீதாத தண்டாலே கீழே விட்டே
நீமோக உப்பரைத்து நீர தாச்சு
நாநாத தண்ணீரை இரைத்துப் பாய்ச்சி
நாட்டுள்ளோர் கொண்ட ஒருருசியு மாச்சு
மாறுன தண்டாலே நீர் பாய்ச்சு
அடங்காத சிவகெங்கை என்ற பேரே.

பாடல் 84 :

என்றதொரு நீற்ருலே சரக்கெல் லாஞ்சாம்
ஏகாந்த உப்பதப்பா சத்தி—
வென்றதொரு நீரப்பா வருணன் பிள்ளை
மேலெழுந்த ரவிதனக்கு சத்தி போச்சு
நன்ருன தனமென்ற நீரே சிக்கி
வாதிரச வாதடுதில் பாடும் சூதங் கட்டும்
குன்ருன கெந்தகத்தைக் கொல்லும் கொல்லும்
குடி கெடுத்த சத்தியுடன் கூடும் போதே.

பாடல் 85 :

போத மென்ற தாக நீரல்லால் மற்றும்
பொறியில்லை அத்தியில்லை சிவமு மில்லை
வாத மென்று காண்பதற்கு நீரைச் சேரு
வகையுடனே கைமுறையாய் நீரைச் சேரு
நீத மென்ற நீராலே களிச் சுன் றைந்தான்
நிலைத்து தப்பா வென்ருலே, வாதந், தங்கும்
சூத மென்ற சூதமுடன் உப்புத் தொட்டு
தொட்ட சரக்கெல்லாம் செத்துப்போமே

போமப்பா இந்தவழி அறிய வேணும்
இல்லாவிட்டல் புலையனைப்போல் திரிய வேணும்
வேமப்பா சரக் கெல்லாம் வேகாமல் தான்
வேறேயொரு வழியாகச் சொல்லக்கேளு
காமப்பால் மிஞ்சினதாய் கமுதைச் சென்ம
கனதேசி, நீராலே, சரக் கெல்லாம், கட்டும்
மேமப்பா சுறுக்குண் டென்ருல்
வெளிதல்லா தேசியுட சாறு தானே.

பொருள் :

இத்தனையும் தண்ணீரின் பங்காகும். சூடனை, மணியாக்க, வழியை அறிவாயாக. வகாரதேஷம் வெள்ளம் என்ற ஆகாயமாகும். நீண்ட கம்பி யுப்பு, வெடியுப்பின், பிறப்பானுஸை தாகும். சூடனைக்கட்டும் வழியைக் கேட்பா யாக. வழலை உப்பின் சுன்னமுடன், கண்டா சுன்னம், நவச்சாரம் சேர்த்து, பனிப்புடம் வைக்க, பீங்கானில் நீர் சேரும்.

வழலையை, கொள்ளுநீரில் காய்ச்சித் துவைத்த, எடுத்து, ஒன்பதுநாள் காய வைத்து, உலையிலிட்டு ஊத, சுன்னமாகும். இத்துடன் சவ்வாது சேர்த்து, கரியிட்டு, உருக்கி, வார்க்கவும். உருகாவிட்டால், கந்தகத்தை சேர்த்துக் கொண்டு, செய்யவும். ரசத்தையும் சேர்த்து அரைத்து உருக்கவும்; செந்தூரமானது கட்டியான 'களங்கு' ஆகும்.

களங்கமில்லாத, களங்கு செம்பால்கட்டி, செய்த செந்தூரம் ஒரு மாற்றுன பொன்னுகும் நோயில்லாமல் செய்யக் கொடுக்கவம். செம்பொன்செய்ய, பற்றுக உள்ள களங்க வேதையை இளமையான கற்றுழைச் சாற்றில் ஆட்டி, உமிக்காந்தலில் புதைத்து பின் பழம் புளியின் பதத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டு, ஏற்றதொரு செயநீரில் துவைத்திட்டு ஆட்டவேண்டும். இது குழைந்து மெழுகுபோலாகும். ரசம், வீரம் சேர்த்துக் கொண்டு, மஞ்சாடி அளவு உண்டை செய்து, எரித்தல் வேண்டும். வேதையானது எங்கும் பரவும். பசும் பொன் தரும் புகை இது. இதைப் பழிக்கக் கூடாது. நாட்டமிக்க இவ்வேதை, ஆகும். நாதம் தன்னைக் கண்டவன் ரசவாதியாவான்.

ரசவாதிக்கு நல்வினை இருத்தல் வேண்டும். மனோன்மணியை தினமும் பூசை செய்ய வேண்டும். நீதியுடன், ரோசத்தை விட வேண்டும். அட்டமா சித்தியை எண்ணுது, மாசித்தியை எண்ண வேண்டும். மதிய முதத்தை சமாதியிலிருந்து கொண்டு குடித்தல் வேண்டும். சிதம்பர பூசை செய்தல் வேண்டும். இவற்றைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும். இவற்றைச் செய்தால் சித்தர்களின் தலைவனுன நந்தியின் அருளைப் பெறமுடியும்.

ரசம்

சொன்னது 8 வகை உப்புகள். துடியான மேகநீரால் ஒன்று செயநீர் சரக்குகளைப் பிரிப்பதால் உண்டானது. ஏனைய மறை மொழியில் சொல்லு கிருர். அவற்றை அறிய முடியவில்லை. ரசத்தை மடித்துக் கெட்டியாக்கி, வைத்துக் கொண்டு சித்தாடுதல் வேண்டும். ரசவாதி இல்லாவிடில் மாடு போல அலைவான். உப்புக் காய்ச்சலை அறிதல் வேண்டும். உப்புக்கட்டை அறியவில்லை என்ருல் மேகம் போன்று அழவேண்டும். சித்தரசவாத நூல்களை அறிந்து கொண்டு ரசவாதம் செய்யவும். சித்தர், ஞானிகளிடம் சீடனுய், சேர்ந்து அறிந்து கொள்ளவும். செயநீரால் கல், களியாய் ஆகும்.

செயநீரின் தன்மையால் இத்தனையும் ஆனது பேய் போல் ஒன்ருகக் கட்டிக் கொண்டது, எல்லாச் சரக்குகளும் மடியச் செய்தால் பாம்பு (நாகம்) பற்றிச் சொல்லுகின்றேன்.

நாக எண்ணெய்

நாக எண்ணெய் வாங்க, கல்யாணை, வீரச்சுன்மை வழலை, இவற்றைச் சேர்த்து, தணலில் வாட்ட, எண்ணெய் வடிந்து போகும். ஊறுகின்ற உப்புச் சுன்னம் கண்டா சுன்னம், வீரச் சுன்னம் இவற்றை எலுமிச்சம் ரசத்திலாட்டி, நாகந்திற்கு கவசம் கட்டி, விளக்கில் வாட்ட, எண்ணெய் கிடைக்கும்

வழலைச் சுன்னம்

எண்ணெய் இறங்கினபின் வழலை வேகம், ஓடாத பாம்புக்கு ஒக்கும். சரக்கை எல்லாம், சாம்பல் நிற வழலையில் வீரம் சேர்த்து துருசுக்குக் கவசமிட்டு, உலையில் இட்டு ஊத சுன்னமாகும். இச் சுன்னத்தால் தாளகம் வெண்மை யாகும. பொன் நிமிளை உருகி, நிற்றுப் போகும.

பலவித சுன்னங்கள்

நிமிளையுடன் வீரம் சேர்த்து, வங்கத்தலைப்பி, உலையிலிட்டு ஊதவும். ஊதியபின, சுண்ணும்பை, அப்பி, கண்டச் சுன்னம், வீரம் சேர்த்து, கவசம் செய்து, உலையில் ஊத வேண்டும். நீண்ட தாளகக்கட்டியை, கெந்தகதிலப்பி அஞ்சு சுண்ணகுகையில் வைத்து ஊத வேண்டும். வீரமுடன் துருசு சேர்த்து, கவசம கட்டி, அனலில் சுட்டெடுக்க சுன்னமாம். வீரம், கறியுப்பு, கவசமிட்டு, விளக்கு ஒளியில் காட்டி அரைக்க மெழுகு கிடைக்கும். வெங்காரம் (படிக்காரம்,. சவுக்காரம்) வைத்து, மெழுகுடன் சுன்ன குகையில் ஊத, கடுங்கார சுன்னமாகும்.

வீரம், பூரத்தில் வைத்து, அரைத்து கவசம் செய்து, உலையிலிட்டு ஊத, சுன்னமாகும. கல்தாருடன வீரம் சேர்த்து, இதுபோல் செய்ய சுன்னமாகும்

சுண்ணமுடன், வீரம், பொன் நிமிளை அப்பி ஊதியிடவும். சுன்னமுடன் வங்கத்துக்கு அப்பி, ஊத, சுன்னமாகும் உலோகங்களின் நீறில் போகும் நாகமானது சுன்னமாகும தங்கம் வெளுத்துப்போகும். குதிரையில் ஏறிச் செல்லமுடியும். சுன்னமுடன் வீரத்தைச் சேர்த்து, தங்கத்துக்கு கவசம் செய்து, அஞ்சு குகையில் வைத்து, ஊத தங்கம் சுன்னமாகும். எல்லா வகையான உலோகங்களும் சுன்னமாகும்.

ரசவாதம் செய்து, கரியைச் சுட்டு சாம்பலாவதாகப் பார்ப்பார்கள் நாடு எல்லாம் பொன்னாக, ஆகும். மிருதாசிங்கி, துருசு சுன்னம், குரு இவற்றால் ரசவாதம் செய்ய, குன்று, மலை மரங்கள் கொடுமுடிகள் எல்லாம் பசும் பொன்னாகும்.

பூநீறு

14 முழத்திற்கு கீழே, நீர் கசிய வடித்து பார்த்து, பனிப்புடம் வைக்கவும்; பனிக்காலம் முழுவதும் இதுவே மனோன்மணி நாதம். இதன் இதன் வகைகளைக் கூறுவேன் கேட்பாயாக. இந்து, பூநீறு, கால் இணையடி மூலம், சந்திரனுப்பு, சுரோணிதம், வழலை, சுந்தியால் சுட்டது, பூமி நாதம், முப்பு, சத்தி, கண்ணி, மனோன்மணித்தாய் என்றும் வேறு பெயர்கள் உண்டு.

சிவன்—வேறு பெயர்

சிவனைக் காண முடியாது. பூநீறு எடுக்க, பொன் செய்து வாழ்வார்கள். முன்னாளின் இவர் பெயர் ரவி, பரம், வழலை, பச்சை, தொண்டுடையார் முடி, கல்லுப்பு, நில உப்பு, விந்து; பொருள் இது என்று கூறுவார்கள்.

பொருளை அறியவில்லை என்று

காணமுடியாதது என்று சொல்லக்கேள்; ஏழு கடலையும் உண்டு, அதனை பின் வெளிவிட்டது குறுமுனி நாதத்தின் தண்டால் நாதமாம் நீரை இறைத்து பாத்திகட்டி, நாட்டு மக்கள் உண்ண, உப்பானது ருசியாய் இருக்கும். மான் என்ற தண்டால் நீர் பாய்ச்ச, அந்நீரானது சிவகங்கை ஆகும்.

செயநீரால் சரக்குகள் எல்லாம் மடிந்து போகும். தனியான உப்பு, சத்தி இது பிள்ளை. சூரியனால் சுத்தியாகும், பொருள் என்ற நீர் ரசவாதிகட்கு ஆகும். ரசம் கட்டும் மலையான கந்தகம், இதில் மடியும். உருகும். சத்தியுப்புடன் இணைந்து நிற்கும்.

பொறியில்லை, சிவமில்லை, சத்தியில்லை. போதம் என்ற நீர் இல்லாமல் எதுவும் இல்லை. ரசவாதம் செய்ய, நீரைப்பெறவேண்டும். கைமுறையாய் வந்த செய்முறையைப் பின்பற்று. களி சுன்னத்தால் நிலைத்து, வாதம் தங்கும். சூதம் என்ற ரசமுடன் உப்பு என்ற காரம் சேர்த்து, செய்ய, எல்லா சரக்குகளும் ஒன்றாக ஆகும்.

இம்முறையை அறிந்து, செய்தல்வேண்டும். இல்லை என்றால் அலைதல் வேண்டும். கை பொருள்போய், சரக்குகள் எல்லாம் தக்கபடி, கலக்காமல்

போய், வேகாமல் ஆகும். கழுதைக்கு காமப்பால் (விந்து) அதிகம். அதன் சிறுநீரால் சரக்குகள் கட்டும். கழுதை சிறுநீரால், சுறுக்குக்கொடுக்க விதிகள் என்ன என்பதை அறியவும்.

(பாடல்கள், உரையுடன்)

பகுதி 1 — முற்றும்

பாகம் II

பொது விளக்கம்

அக. குணவாகடத்திரட்டு

ஆதியாம் பூமிநாத மதை ஐந்து சுத்தி செய்து
வேதியாம் பழத்தின் சாறும் விட்டவைத்து உலர்த்திக் கொண்டு
சாதியாம் ஓட்டில் வைத்து தணலிடு கோழியாக
வாதியாம் பெயரீர் கேளிர் வடித்திடு எண்ணெய்தானே.

முப்பு

1. தானென்ற பூமிநாதம் சகலமும் கட்டும்பாரு
வானென்ற விந்து ஒன்று வளர் வெடியுப்பு நான்கு
ஊனென்ற சினம் கொண்டு ஒன்ருகக் கூட்டி கல்வம்
கானென்ற சிமிட்டுப்பாலும் கருவுமே விட்டு ஆட்டே.

௨. ஆட்டியே வில்லை செய்து அகலமா ஓட்டில் வைத்து
சூட்டிலே காயப்போடு கருக்கெனக் கணீலிட்டக்கால்
மாட்டியே குக்குடத்தில் வளமுடனுறி வாங்கி
பூட்டியே எடுத்துப்பாரு புகழ் முப்பூச் சுண்ண மாச்சே.

௩. ஆச்சப்பா வீரம் பூரம் அறைந்திடு சரக்கை யெல்லாம்
மூச்சப்பா வோடொட்டாமல் முக்கியமா அடக்குஞ் சொன்னேன்
வாசப்பா சுண்ணஞ் செயநீர் வளமுள்ள செந்தூரங்கள்
காச்சப்பா நீறு மூலி கட்டுக் கட்டிதான் காணே.

அகத்தியர் 100ல்

I காரசாரம்		II சீவவகுப்பு
வழலை	மால்தேவி	முத்துசிப்பி
கம்பிஉப்பு	(தாளகம்)	அண்டம்

I காரசாரம்

கல்லுப்பு
விந்து
சூடம்

ரவி
வெடியுப்பு
சுண்ணாம்புக்கல்
துருசு
பூநீறு
சிறுக்காரம்
கந்தகம்
நிலவுப்பு
கறியுப்பு

நவச்சாரம்
மிருதாசிங்கி

II சிவவகுப்பு

நண்டு
வண்டு
கருங்காக்கை
(அண்டங்காக்கை)
கருங்குருவி
செங்கழுகு
செப்பருந்து

III (Stable Elements) உலோகம், அணிநிறை

பொன் 197.2
வங்கம் 207.21
வெள்ளி 107.880
காந்தம்
வெள்வங்கம்
நாகம்

IV பஞ்சசூதம், அணிநிறை

ரசம் 200.61
வீரம்
பூரம்
லிங்கம்
(ரச) கற்பூரம்

சாரணை
வல்லாரை

V தாவரம்

கற்பவகை 108
பழச்சாறு (எலுமிச்சம்)

வைத்தியர் லட்சணம்

கண்கள் 3, தலைகள் 4, முகங்கள் 5, கைகள் 6, உடல் 8, கால்கள் 10

1) கண்கள் 3 : 1) மருந்து 2) சுத்தி 3) அதன் தன்மை

2) தலைகள் 4 : 1) வாத 2) பித்த 3) ஐய 4) முக்குற்றம்

3) முகங்கள்கள் 5 : பிண்டத்துடன் கூடிய சடப்பொருள்களை உணர்தல்

4) கால்கள் 10 : தச நாடிகளை, தச வாயுக்களைப் பார்த்தலால் கால்கள் 10.

5) கைகள் 6 : அறு சுவைகள் கைகள்

6) எட்டு உடல் : அட்டவிதமான குறிகளை அறிதல்

உபரசம் 120ல் கூறப்படும் கல்

1) கருங்கல்
2) செங்கல்
3) சுக்கான் கல்
4) ஈரக்கல்
5) சூடாலைக்கல்
6) நீலாஞ் சனகக்கல்
7) மாக்கல்
8) தேக்கல்
9) குருந்தக்கல்
10) மஞ்சள் கல்
11) தவளைக் கல்
12) சிட்டக்கல்
13) வெள்ளைக்கல்
14) சுக்கான் கல்
15) மாந்தளிர் கல்
16) படிக்கல்

சித்த மருத்துவ பால பாட போதம்—Dr. முத்து கருப்ப பிள்ளை

ஆக்க வினைகளுக்கு அணுசக்தி

சி. ஜெயபாரதன் பி. இ. (ஆனர்ஸ்)
கலைமகள் காரியாலயம், மயிலாப்பூர் சென்னை 1.

பக் 6 : ரசவாதம் :-
பக் 46 The Sceptical Chemist —1661 — Robert Boyle —
(சுயரசவாதம்) (நம்பாத ரசாயன வாதிகள்)

Decan Elemuts — சுயரசவாதம் — கன மூலகங்கள்
விஞ்ஞான ரசவாதம் — ரூதர் போர்டு

25 மில்லியன் டிரான்வோல்ட் (25,000,000 E. U.)

1. மூலஎண் (Atomic Number)
2. கருஎண் (Nucleon Number) (or) Mass Number
3. அணுநிறை (Atomic Weight)
4. மூலகத்தின் பெயர் — Name of the Element

திடப்பொருள் — Solid matter
திரவப்பொருள் — Liquid matter
வாயுப்பொருள் — Gaseous matter

"அந்தக் காலத்தில் இருந்த ரசவாதிகளுக்கு பல்லாயிரக் கணக்கான டிகிரி உஷ்ணத்தைத் தரக்கூடிய எரிபொருள் எதுவும் இல்லை. சாதாரண விறகுகளையும், கரியையும் கொண்டு தீ மூட்டி, செம்பு, பித்தளை இவற்றோடு ஏதோ சில மூலிகைகளையும் சேர்த்துக் சூடாக்கி, தங்கமாக மாற்ற முயன்று தோல்வி அடைந்தார்கள். காரணம் வெப்பம் போதமையே. அவர்கள் உண்டாக்கிய நெருப்பில் அணுக்கள் இணையவே முடியாது.

பரமணுக்கள்

Electron	இரண்டாவது	எலக்ட்ரான்
Proton	மூன்றுவது	ப்ரோட்ரான்
Neutron	முதல்	நியூட்ரான்

மூலகங்களின் விளக்கம்

மூல எண்	மூலகப் பெயர்	கரு எண்	குறியீடு	அணுநிறை	கண்டு பிடித்த ஆண்டு
16.	கந்தகம்	32	S	32.066	
26.	இரும்பு	56	FE	55.85	
29.	தாமிரம்	63	CU	63.54	
30.	துத்தம்	64	ZN	65.38	1746
79.	தங்கம்	197	AU	197.0	
80.	ரசம்	201	HG	200.61	
82.	ஈயம்	207	PB	207.21	

எட்டு அணு — 1 தேர்த்துகள்
எட்டு தேர்துகள் — 1 இம்மி
எட்டு இம்மி — 1 எள்
எட்டு எள் — 1 நெல்
எட்டு நெல் — 1 பெருவிரல்

} பழைய முறை

ஆயுள் வேத காலம்	கி. மு. 800
மத்திய காலம்	கி. பி. 800-1100
தந்திர காலம்	1100-1300
ஆராய்ச்சி காலம்	1300-1550

P. C. ராய் & காசு பிள்ளை

உப்புச்சுவை	புளிச்சுவை
1. வெடியுப்பு	பழக்காரம்
2. கல்உப்பு	பழம்புளி
3. சூடன்	துருசு
4. கடல்நுரை	கற்சுண்ண நீர்
5. சூதம்	கந்தகம்
6. காந்தம்	காடி
7. அயம்	எலுமிச்சம்பழச்சாறு

8.	தொட்டி	புளியரணை
9.	வீரம்	புளியாரை
10.	கௌரி	புளிமாங்காய்
11.	வெள்ளைப்பாடாணம்	பனங்கள்
12.	வைக்கிராந்தம்	நிமிளை
13.	தங்கம்	சிலை
14.	நாகம்	வீரம்
15.	சாரம்	வெண்காரம்
16.	பச்சைகற்பூரம்	இந்துப்பு

உப்பை புளிச்சரக்காலும், புளிச்சரக்கை உப்புச் சரக்காலும் கட்டி, நீருக்க மாற்றலாம்.

பக். 26 (சித்தமருத்துவப்பாட போதம் முத்து கருப்ப பிள்ளை)

நாதவிந்து சரக்கு

நாத சரக்கு	விந்து சரக்கு
1. இலிங்கம்	1. கல்லுப்பு
2. நிமிளை	2. வெள்ளை
3. கந்தகம்	3. இரசம்
4. பூநாகம்	4. வீரம்
5. பூநீறு	5. சூடன்
6. அயம்	6. எவாச்சாரம்
7. காந்தம்	7. கல்மதம்
8. செம்பு	8. சிலாசத்து
9. நாக வங்கம்	9. பூரம்

இவைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து நட்புக் கொள்ளும்.

(பக். 227-பாலபாட போதம்)

கட்டுவகைகள் செய்ய

பாடாணம், இலிங்கம், தாளகம், ரசம், கந்தகம், கௌரி, நவச்சாரம், வெடியும்பு, சீனம், வீரம், பூரம் என்பனவற்றை தீயிலிட்டு உருக்கினால் புகையால் உருகவேண்டும்.

நாகம், வெள்ளீயம், காரீயம் இவைகள், உருக்கு முகத்தில் புகையாமல் உருகி, ஆடவேண்டும்.

கறியுப்பு, இந்துப்பு, வெடியுப்பு போன்ற உப்புகளின் கட்டுகள் உருக்கினுல் வெடிக்காமல், எரிந்து போகாமல் உருகி, மணியாக நிற்பது சரியானதாகும்.

(பக். 228-பாலபாட போதம்)

சித்த மருத்துவ பஞ்சபூத வகுப்பு

வாதத்தில் வெடியுப்பும் பஞ்சபூதம்
வன்மையாகும் சவுக்காரம் பஞ்சபூதம்
தீதற்ற செயநீரும் பஞ்சபூதம்
செயமான குருவுக்கும் பஞ்சபூதம்
கோதற்ற சடத்துக்கும் பஞ்சபூதம்
குறியாகப் பமுப்பதற்கும் பஞ்சபூதம்
காதற்ற களங்குக்கும் பஞ்சபூதம்
காரியமெல்லாம் வாதமெல்லாம் அஞ்சுதானே

(பக். 204)

கார சாரம் என்பதில், காரம், சிவமாகவும், சாரம், சத்தியாகவும் இருந்து செயல்படுவதாக சித்தாந்தம்.

யாகோபு—வாத காவியம் 300

வகையான ரசவாதம் எளிதோ அல்ல
வந்திட்டால் குபேரனவன் வாராவிட்டால்
மிகையான மிடியன் என்று சொல்லுவார்கள்
மென்மேலும் பழிப்பார்கள் தோசியப்பா
பகையாகப் பேசிடுவார் உலகமாடு
பார்க்கறியா நிர்மூடர் பழிகாரர்தான்
திகையா திகைப்பார்கள் உலக வாதி
தேத்திஞர் யாகோபு திறமை தானே.

அக. பரிபூரணம் 400

பக் 5. K. A. முதலியார் சென்னை 1966.

நூல் விபரம்

"கேளப்பா மூன்று லட்சம்காப்பு சொன்னேன்
கிருபையுள்ள வாதமது லட்சம் காப்பு

சூளப்பா வயித்தியேத்திலிரண்டு லட்சம் சொன்னேன்
அவற்றைக் குறுக்கியிரு காண்டம் சொன்னேன்
பாரப்பா அதைக் குறுக்கிப் பாதியாக
பாடினேன் அறுநூறு நாலுஞ் சொன்னேன்
கேளப்பா திராவகம் எண்ணூறும் சொன்னேன்
வேதை முறையைந் நூறில் வெளியிட்டேனே''

A History of Hindu Chemistory

By P. C. Raz Vol I & II
Chucheuvertty Chatterjee & Co Ltd
15, College squaare, Calcutta. 1902

They have a science similar to alchemy which is quite Peculiar to them. They call it 'Rasayana'; a word composed with Rasa i.e. gold. It mean a art which is restricted to certain operations, drugs and compound medicines most of which are talen from Plants."

"In India however, these ends have played a secondary part in promoting a knowledge ot chemical processes."

"We have been fortumate enough to proeure a transcript of it from Ragunatha temple liberary kashmir, and another from the ori. Mss. library Madras."

(அக. பரிபூரணம்) நூல்விபரம்

பக் 5 (தொடர்ச்சி)

1. வெளியிட்ட ஐம்பதிலே மூன்றும் சொன்னேன்
விபரமாய் முன்னூற்றிற் செந்தூரம் சொன்னேன்
வழியாக எண்பதில் முப்பூவுஞ் சொன்னேன்
லயித்தியந் தாயிரத்தைத் நூறுஞ் சொன்னேன்
அழியாத முன்னூறில் கர்மதர்மம்
அன்பாக சொன்னதை நீ அறிந்து பாரு
முழியாதே நானூற்றிலிரண்டு சொன்னேன்
மூடினதோர் நீற்றினமாம் நாலு நூறே.

2. நானூற்றில் வயித்தியமும் பூரணமுந் தோன்றும்
தாடியுடன் குருநாடி நன்றாய்த் தோன்ற
பாலான முப்பாறு நன்றாய்த் தோன்ற
பாடினேன் வயித்திய பூரணமாமிதப்பா
தேடினால் கிடையாதிவ் வுலகத்துள்ளே
சிவயோகி வைத்திருப்பார் கொடுக்கமாட்டார்
நாளாக அவர்களிடற் தொண்டு செய்து
நன்மையுடன் நூல் வாங்கி நாட்டம் பாரே''

அக. பரிபூரணம்—முப்பூ பெயர்கள்

பக். 30

வேங்கை என்ற முப்புவின் பேர்தான் கேளு
வெறித்த சிங்கம் பேரண்டம் வெள்ளாங்கோரை
தாங்கை என்று சிறுநாகம் பட்சிராசன்
சாக்கண செந்துவிற்கு காலன் காலன்
பாங்கை எல்லாங் கண்டவனே வாதஞானி
பதிவான வண்டமடா ஆதியுப்பு
ஓங்கி என்ற சத்தியுப்பு வழலையுப்பாம்
எண்மையுள்ள நாதஉப்பை உகந்து கேளே

பொருள் :

முப்புவின் பெயர், சிங்கம், பேரண்டம், வெள்ளைச் சாரை, தாங்கை, சிறுநாகம்பட்டி ராகன், காலன், அண்டம், ஆதியுப்பு, சத்தியுப்பு, வாலையுப்பு.

நாத உப்பின் பெயர்

1. ''உகந்து நின்ற வாதமடா வாலை வாலை
ஓங்கார ரீங்கார ஒருமைப் பிள்ளை
செகந்தனிலே திருவென்றும் செந்தீ என்றும்
திகட்டான தீட்டென்றும் செல்வி என்றும்
அகந்தனிலே அமிர்தம் என்றும் செந்தேன் என்றும்
அன்பான விஷமென்றும் பேச்சி என்றும்
மூகந்தனிலே சிந்தூர திலர்த மென்று
மோனமுள்ள வாலையடா சத்தி கேளே''

2. சத்தி என்ற உப்பினுட பேரே தென்ருல்
தயங்காத துருசை என்றும் காரமென்றும்
சித்தான கெந்தமென்று மண்தானென்றும்
சிவசிதா வன்மையத் தனமென்றும்
உத்தியென்ற பராசக்தி பெருமைக்காரி
ஒடுங்காத வாசமுள்ள வியோம சித்தி
கற்ருலு மனம் பதறும் கைகால் கூசும்
கருணையுள்ள சக்தியை நீ கண்டாற்ருனே"

பொருள் :

நாத உப்பின் பெயர்—வாலை, ஓங்காரம், ரீங்காரம் பெருமைப்பிள்ளை, திரு, செந்தீ, திட்டு, செல்லி, அமிர்தம், செந்தேன், விஷம், பேச்சி சிந்தூரம், திலர்தம், உப்பின் பெயர், துருசுக்காரம், கெந்தகம் மண், உண்மயம், பராசக்தி, பெருமைக்காரி

சத்தியுப்பு, வழலைப் பெயர்

பக் 31

1. தானான வழலையின் பேர்தான் கேளு
கருவான அண்ட கேசரி தான் என்று
கோனான கொடி முடியாம் பொதியிலென்றும்
குருவான பீடமென்றும் குருக்களென்றும்
தேனான சோதி என்றும் தீபமென்றும்
கண்டுபார் முப்பூவின் கருவி தாமே.

2. ஆமப்பா முப்பூவும் ஒன்ருய் கூடி
ஆதியிலே மும்மூர்த்தி யானுர் பாரு
காமப்பால் கானற்பால் சோமப்பாலும்
கலந்து நின்ற ரவிமதியு அக்னியுமாகி
ஒமப்பா மூல முத லாறுமாகி
உடன் சேர்ந்த பொருளதனை உற்றுப்பாரு
தாமப்பா முப்பொருளென் இதல் குப்பேரு
தன்மையுள்ள மூலமுதன் முடிவரையு மென்ருே.

3. எண்ணவே இன்னம் வெகுபேர்களுண்டோ
என்மகனே புத்தியினு லறிந்து கொண்டு

சொன்னதொரு கருமானமே என்றுலே
　　சொல்லறிந்து சொல்லுகிறேன் பிண்டம் பிண்டம்
மன்னவனே பிண்டம் என்ருல் மலேக்கவேண்டாம்
　　மந்திரக்கலே வழலேமலர் பூக்கும் காலம்
முன்னமே அக்கால மறிந்து மைந்தா
　　முத்தி கொண்டநாதமதில் விந்து மாச்சே''

பொருள் :

அண்டகேசரி, கொடுமுடி, பொது குருபீடம், குருக்கள் ஜோதி, தீபம் அமிர்த ரசவாக்கியம், பூரண வழலே, மும்மூர்த்தி, காமப்பால், ரவி, மதி அக்னி முப்பொருள், ஒன்று பெயர் அவைகளே, உயிர்களுக்கு மூலாதாரம்.

அக். பரிபாஷைத் திரட்டு

ச. முனுசாமி முதலியார்

மெய்ஞான சூரியோதயவிலாச அச்சுக்கூடம், சென்னே.

பக் ய அ

வழலே

1. கூறுவேன் வழலேயிலே நாலுசாதி
　　கூசாமல் முடித்து வைத்தார் சித்தர் எல்லாம்
தேறுவாய் அந்தந்த வகையா தென்ருல்
　　சிறுநீரால் காய்ச்சுகின்ற வழலே ஒன்று
பேறு பெறச் சுண்ணும்பு மூவருங் கூட்டு
　　பிசகாமல் காய்ச்சுகின்ற வழலே ஒன்று
நாறுகின்ற சயந்த லவணங் கூட்டி
　　நலமாகக் காய்ச்சுகின்ற வழலேயொன்றே

உ. ஒன்ருன களிஉவர் மண், வீரம் வெள்ளே
　　உள்ளப்படி காய்ச்சுகின்ற வழலே யொன்றே
என்ருன என்மகனே வேம்பு புள்கின் எண்ணெயிட்டு
　　செய்திடுவார் இந்த நான்கும்
நன்ருேது மில்லே இந்த சவுக்காரத்து
　　நாட்டுக்குள் ரசவாதி சுன்னம் செய்து
குன்ருத சரக்குகளேப் பொதிந்து சுட்டு
　　குணமில்லா வகை கண்டு குறையா வாரே.

அக. சாஸ்திர தொகுப்பு

1. சார்பான தென்பொதிகை தன்னிலேயா சங்கமுடன்
திரேதா யினுகத்திலேயா தேர்போன்றமலேயினுச்சி தன்னிலப்பா
தேவேந்திர ரிடி முனிவர் சாட்சியாக
கார் வீசுங் கதிரோன் சாட்சியாக
காவலனே வைத்தோர் தொகுப்பு நூல்கள்
நேர்பான காவியங்கள் ஆயிரந்தான்
நெடிதான காப்பென்று செப்பலாமே

2. செப்பலாம் சூத்திரங்கள் கருக்கிடைகளப்பா
செங்கமலக் கண்ணுனே தெளிவுள்ளானே.
ஒப்பமுடன் கோர்வைகளோ எண்பது ஆயிரந்தான்
ஓகோகோ நாதாக்கள் சொன்னதில்லை
ஒப்பமுடன் நெடுங்காலம் பாடு சென்று
நேர்மையுடன் தென்பொதிகை சமாதி கொண்டார்
தப்பிதங்கள் நேராமல் ரிஷிகள் சாட்சி
தயாபரனும் வைத்ததொரு தகைமையாமே

(பக். எ சச; அக 12000)

காரசாரம்

1. பாரப்பா மூலமண்ட ரண்டம்
பரபிரம்மம் நாதவிந்து
ஆரப்பா அறிவார் களண்டக்கூறை
அமுந்துதப்பா விந்தால னேகமாச்சு
சாரப்பா சாரசாரம் விந்துவாச்சு
சமர்த்தான சாரமது நாதமாச்சு
மாரப்பா வண்டுடோடு பிண்டமாச்சு
மகத்தான பரபிரம்மதுவே யாச்சே

2. ஆச்சப்பா அகாரமது விந்துவாச்சு
அப்பனே காரமது நாதமாச்சு
மாச்சப்பா ஓங்கவி விட்டமாச்சு
வட்டத்தில் பரபிரம்மம் அண்டோடச்சு
ஒச்சப்பா ஓர் விட்ட ரிங்காரமாச்சு
ஓகோகோ ரிங்கார மிதுவே யாச்சு
பாச்சப்பா பரமண்டகேசரி தானுச்சு
பாலகனே கெவுன அண்ட குளிகையாச்சே

3. குளிகை யென்ற அண்டத்தால் பிண்டமாச்சு
கூறுகின்றேம் மூன்றெழுத்து பொடிங்கிப்போச்சு
அளிகையென்ற வண்டமதா எல்லாமாச்சு
அப்பனே சவுக்காரமிதுவே யாச்சு
பெளிகையென்ற பேரண்ட மனிதராச்சு
பேசுகிறே பேரண்டம் கேசரி தானுச்சு
மளிகை யென்ற மவுன அண்டம் நாடிலாச்சு
மைந்தனே யிது மூன்ருல் வழலையாச்சே

4. வழலை என்ற மும்மூன்ரு லொன்பதாச்சு
மகத்தான குருவருளால் பத்தாச்சு
அழலை யென்ற கேசரியைத் தொட்டு
ஆடலாம் பத்து நாளும் சித்து
கழலை யென்ற செவிகொண்ட புருடர்களே கேளும்
கடையில் விற்கும் மருந்ததுவால் காரசாரம்
சழலை யென்ற காரமது காரசாரம்
சமர்த்தான அண்டம நாலறிந்து பாரே
(பக். ரு அ அக. 12000)

முப்பு அறிய

1. கேளடா புலஸ்தியனே சொல்லக் கேளீர்
கெவனமுடன் முப்பூவின் மார்க்கம் சொல்வேன்
நாளடா கதிரவனிுல் பூர்க்கும் பூவாம்
நலமான வழலை யென்ற முப்புவப்பா
கேளடா வாராமல் முப்புதன்னை
குணமுடனே முடிப்பதற்கு குறிகள் சொல்வேன்
மீளடா குருமுடிக்கும் வகையும் சொல்வேன்
மிக்கான வழலையிட மார்க்கம் பாரே

2. மார்க்கம் முப்புவென்ருல் முறைகள் சொல்வேன்
மயங்காதே உழமண்ணு முப்புவாமோ
தீர்க்கமுடன் மூலிகை களுப்பாமோ சொல்
தீர்மையுள்ள சிற்றண்டமும் முப்பாமோசொல்
சேர்க்கவே பேரண்டம் முப்பாமோ சொல்
செம்மையுடன் சிங்கியது முப்பாமோ சொல்

ஏற்கவே காரசார முப்பாமோ சொல்
எழிலான சவர்க்கார முப்பாகாதே.

3. ஆகாது சீனமது முப்பாமோ சொல்
அண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தாலே முப்பாமோ சொல்
வேகாத சுண்ணும்பு முப்பாமோ சொல்
வெடியான மதியுப்பு முப்பாமோ சொல்
சாகாத தலைப்பிண்டம் முப்பாமோ சொல்
சட்டமுடன் கேசரி முப்பாமோ சொல்
தாகாதவ முரியது முப்பாமோ சொல்
தாரணியில் மூன்றுப்பை முப்பொண்ணுதே.

4. ஒண்ணுது முப்பினுட பெருமை சொல்வோம்
ஒகோகோ நாதாக்கள் சொல்லவில்லை
அண்ணுந்து சாத்திரத்தை மிக வாராய்ந்து
அலைகடலும் போய்திரிந்து முப்பைக் காணுர்
சுண்ணும்பி லிருக்கும் சூட்சமம் போல
சுடுவாதி அறியாமல் சுருண்டு போனுர்
மண்ணுளும் வேந்தரே எல்லாம் முப்பாலே
மதிமயங்கி கெட்டதொரு கதையைக்கேளு

5. கதை என்ருல் சத்தியிட நாதமுப்பு
கவிவாணர் கட்டுவித்த வழலை முப்பு
விதையுடனே பூர்வமுப்பு சொல்றுவேன்பாரு
எழிலான புலஸ்தியனே செப்பக்கேளும்
பதையாமல் தலைப்பிண்டந்தன்னில் மேலே
பாங்கான தேவதா முப்பூ சொல்வேன்
சதையான மேல் வளர்ந்த முப்பூ
அப்பாத தகைமையுள்ள முப்பூவின் பெருமைபாரே.

6. பாரேதான் வரனுஇம் கூறப்போமோ
பாருலகில் எவராலும் சொல்லொண்ணுது
நேரேதான் திரிமூர்த்தி இருந்த முப்பூ
நெடிதாக நடேசர் கூத்தாடுமுப்பு
சீரேதான் நாதத்தால் வந்த முப்பு
செழூமையுடன் முப்பூவை என்ன சொல்வேன்

கூரேதான் வாதியிலே வந்த முப்பு கூறுவேன்
கண்மணியே புகலக் கேளே

7. கேளேதான் லகாரத்தின் வளர்ந்த உப்பு
நெடியான மகாரத்தில் சொரிந்த உப்பு
பாளேதான் போகாத பிரமனுப்பு
பாங்கான ருத்திரனல் சமைந்த உப்பு
வீளேதான் ருத்திரனர் கண்ட உப்பு
வியர்வான மூவர்களால் சமைந்த உப்பு
நாளேதான் வளர்ந்து வரும் மண் கூறுப்பு
மகத்தான பரமனிட உப்புமாச்சே

8. ஆச்சப்பா தசவாய் வளர்ந்த உப்பு
அப்பனே மனோன்மணியாள் ஈன்ற உப்பு
வாச்சப்பா மணித்தாயாள் சமைந்த உப்பு
வாகான கமலமதில் வளருமுப்பு
நீச்சப்பா கோடிவரை காரமான
நெடிதான முப்பூவும் மதீதமெத்த
மாச்சலுடனிந்த உப்பு யார்தான் காண்பார்
மகத்தான சிவயோகி காண்பான் பாரே
(பக் ய உ — அக காவியம்)

பூநீர், முப்பூ இருக்குமிடம்

1. கூறவே இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
கொற்றவனே நாதாக்களாருஞ் சொல்லார்
மீறவே எனதை அசுவனியாந்தேவர்
மிக்கான தலம்கண்டு எனக் குரைத்தார்
ஆறவே அடியேனும் போய் திரிந்து
அப்பனே பார்த்த விடம் யானுரைப்பேன்
மாறவது நேராமல் மன்னு கேளு
மார்க்கமுடன் பிரித்துரைப்பேன் புலத்தியானே.

2 ஆனேதான் புலஸ்தியனே மச்சக் கேந்திரா
அன்பான கண்மணியே அழகுள்ளானே
சோனகர்கள் காணுத இடங்கள் எல்லாம்

சுந்தரனே யுந்த மக்கா யுரைப்பேனப்பா
தேனேகேள் சுடரொளியே சுந்தர மாருத கிட்டாத
தெள்ள முர்தனென கோவே கேள்
ஞான மெனுங் கருவிலமே
நளிளவானே நண்பாக பாலகனே
நவிலக் கேளே.

3. கேளப்பா மேருகிரி வடபாகத்தில்
கெடியான ஸ்தானமொன்று சுனையொள்றுண்டு
ஆளப்பா போகாத வனுந்திரந்தான்
அப்பனே வெளிக்காடு உட்காடுண்டு
தேனப்பா விடகாலி யுரையும் நாடு
தேவியென்ற மனோண்மணி யாளுரையும் நாடு
சூளப்பா முப்புரமும் சாகரங்கள்
சுந்தரனே வாள் போகாவிடந்தானுண்டோ.

4. உண்டான நாடதுவும் பூநீறப்பா
உத்தமனே சீனபதி யதற்கீடில்லை.
கண்டாறும் சித்தர் முனி ரிடிகள் தேவர்
காட்டார்கள் மானிடராம் சாதுகட்கு
புண்டரிகமானதொரு கிருஷ்ணபூபன்
புகழ்ந்துரைத்த நாடதுவும் பொன்னுடாகும்
எண்டிசையும் காணுத பூநீறப்பா
என்மகனே உந்தனுக்கா யுரைக்கலாச்சே.

5. ஆச்சப்பா மேருவுக்கு தென்பாகத்தில்
அப்பனே குண்டுக்கல் வெள்ளைக்கல்லாம்
பூச்சக்ர பூபாலர் காணுநாடு
புகழ் பெரிய காட்டகத்தின் நேர்மையென்ன
பாச்சலெனும் நதியுண்டு குண்ணு முண்டு
பாலகனே புலத்தியனே பண்புள்ளானே
மாச்சலென்ற புனலாறு உதகமுண்டு
மைந்தனே இவ்விடத்தில் மகிமை தானே.

6. காணவே புல்லாறு கல்லாறுண்டு
கருவான பூமி வளமேது செல்வேன்

ஈனவே சிங்கமது உறையும் நாடு
எழிலான காட்டினை தூங்கும் நாடு
பாணமெனும் சகோரம மிம்மான தானும்
பாங்கான காட்டாத்தில் வாசம் செய்யும்
ஆணவங்கள் கொண்டதொரு முனிவர் தானும்
அவ்வனத்தே ஏகுதற்கு அளவொண்ணுதே.

7. ஒண்ணுது பாறை வளம் நீர்ச் சுண்ணும்பாம்
உத்தமனே சவுட்டுப்பு மண் என்பார் ஈனர்
கண்ணுன பொன்மண்ணு பூநீரல்லோ
காயன்பார் பூவென்பார் பிஞ்சென்பார்.
தன்ணுன சேர் வளமோ சுண்ணு மென்பார்
காசினியில் காணுமல் கெட்டார் கோடி
சுன்ணமென்று மேல் மண்ணை வாரிஙில்லோ
சுந்தரனே மாளி முதல் கட்டுவாரே.

8. கட்டுவார் பொன் மண்தான் பூநீறு என்று
காசினியில் கண்டறியார் கோடி மாண்பர்
அட்டாங்கம் தெரியாமல் அலைந்து மூடர்
அம்பலமாய் விட்டார்கள் மூடர்தாடும்
தொட்ட குறி போலாக நூல்கள் பாடி
தோற்றமுடனுந் தன் கைகொடுத் திருக
முட்டாளாய் போனதொரு வகை தானென்ன
மூதுலகோர் காணுமற் கேட்டார் தாமே.

9. தாமான தேசமது இன்னங் கூறுவேன்
தண்மையுள்ள புலத்தியனே தார்வேந்தே கேள்
சாமானியமானதொரு தேசமல்ல
சார்பான பொதிகைக்கு குணபாகத்தில்
நாமேதான் சொன்னபடி பூநீர் மார்க்கம்
நவிறுகிறேம் புலத்தியனே புண்யபாலா
போமே தான் குணபாகம் கிழக்கிலப்பா
பொங்கமுடன் தடாகமுண்டு பொய்கையுண்டே

10. உண்டேதான் திட்களமாம் பொய்கைக்ப்பால்
உத்தமனே யோசனையாம் தூரமாகும் கண்டறியார் வெகுகோடி

10. மாண்பரப்பா கைலேயங்கிரி என்பார்கள்
காணுர் தாமும்
தண்டகாரணியம் என்ற பொன்னுடாகும்
தன்மையுள்ள ராட்சதர்கள் கூட்டத்தார்கள்
விண்டிலர்கள் கருமானமுள்ள தெல்லாம்
விட்டகுறை யிருந்தாலே கிட்டும் தானே.

11. தானுன காடெல்லாம் மகிமை கேண்மோ
தாக்கான சினபதி மண் தானென்பார்
கோனுன எனதையா அசுவினிதேவர்
கொற்றவனுர் தாமுரைத்த சுண்ணக் காடாம்
மானுன பூமிவள மாதிலுந்தான்
மன்னவனே கடாரமென்ற வைப்புண்டு
பானுன பரஞ்சுடருக் கொப்போயாகும்
பளிங்கான கிடார வைப்பு என்னலாமே

12. என்னவே சோதனை கண்டறியும் போது
எழிலான திராட மதிலிருந்த மார்க்கம்
துன்னவே செம்பொன்னும் சொர்ண வைப்பு
துப்புரவாய் சங்கமது கோடி பொன்னும்
பன்னவே பதினென் பேர் சித்தர் காண
பாங்கான திரவியங்கள் கணக்கோ இல்லை
தன்னயமாய் தேவரிடி வைத்த வைப்பு
நாமுனக்கு உரைத்திட்டோ அன்புள்ளானே

13. நண்பான மேருவுக்கு அடிவாரத்தில்
நலமான உதகமொன்று தடாகமொன்று
கண்பான தடாகமதின் சுத்தியோரம்
கருவான பூநீறு கற்சுண்ணந்தான்
திண்பான பூநீறு காரமெத்த
தீர்க்கமுள்ள கம்பியது என்ன சொல்வேன்
பண்பான பூமிவள மதற்கிடில்லை
பாலகனே புலஸ்தயனே பரிவாய் கேளே.

14. கேளப்பா புலத்தியனே புண்ணிய மாரா
புகழான இன்னமொரு அதிதங் கேண்மோ

நாளப்பா போகாமல் நளினவாலே
நாட்டிலுள்ள நாதாக்கள் காணுதேசம்
தூளப்பா சூரியனு இருக்கும்நாடு
சுந்தரனே கண்ட முனி ராட்சதர்கள் கூட்டம்
தேளப்பா பூமிவளமெல்லாமப்பா.
தேற்றமுடன் கற்பாறை சுண்ணாமே.

15. சுண்ணமாம் பூண்டு முதல் விளையா நாடு
சுந்தரனே புலத்தியனே சுகுணமாரா
நண்ணலொப்பாய் தேசமெல்லாம் கல்நாடாகும்
நாயகனே பாறை வைப்புதலாம் புயமாகும்
அண்ணலார் எனதை அரசு கவனியாந்தேவர்
அப்பனே எந்தனுக்கு உரைத்த வண்ணம்
திண்ணமுடன் லோகமெல்லாந் திரிந்து
தீர்க்கமுடன் உபதேசம் சொன்னவாரே.

(பக். யஅ முதல் உய வரை. அக. 12000 காண்டம்)

பரிபாஷை திரட்டு-மருந்தின் பெயர்

பக் சு :

1. "சங்கு கண்டங்கத்திரி பொன் மத்தம் வித்து
சரபீச மகரமொடு சாளக்கிராமம் வங்குசிங்கு புரியட்டம்
பஞ்ச மித்திர மதியிரவி சோடசமா மதனப் பூடு
குங்கு மங், கோரோசனை கோமயங் குருத்துக்
கொன்றை கொடி ரசம் பூர்ணமி ராசவர்க்கம்
அங்கமுள்ள தாது கத்த முநனை தேர்காலங்கி சுன்னமுட்டை
[யானைக்கல்லே]

2. "கல்யாணியேக, சவுக்காரம்
கருவி தொகையான தொண்ணூற்று மாருச்சு
சொல்லான நூற்றிருபத்தஞ்சின் பேரை
சொல்லுகின்றேன் புலத்திய அத் தொகுப்பைக் கேளு
வில்லோசை யுளக் கருவஞ்சனக் குடக்கு
விஞ்சை பகலவன் விளக்கு வேதை கஞ்சன்
புல்லான ஆமணக்கு கானல் வேனல்
புகை பருக்கால இருள் போகுந்தானே".

சட்டமுனி — நிகண்டு
நாராயணசாமி முதலி
பிரபாகர அச்சுக்கூடம்

எண்ணெய் வாங்க

1. எட்டெட்டா மரபிலுள்ள நாதாக்கள் சொன்ன
இயல்பான வகாரத்தில் வழலை மார்க்கம்
ஒட்டொட்டாய் மறைத்து வைத்தார் வாதமூலம்
ஓகோகோ வழலையில்லா வாதம் போச்சு
நெட்டொட்டாய்ப் போகாமல் நிகண்டு சொல்வேன்
நேராக எண்ணெய் கக்க சுண்ணும்பில் வைத்து
மட்டெட்டாய் நீர்வாரு அன்பத்தஞ்சு
வாருதி போலெண்ணெய் கக்கி சுத்தியாமே ”

வழலையின் பெயர்

ஆகும் வழலை யாதி பிறப்புக் கேள்
பாகு நல்லூரஷீரம் பகுந்தனற் சுண்ண நீர்
வாகு கல்லுருப்ப மருவிய எண்ணெயும்
போகு ஜலத்தோடு பூதமுமைந்தே”.

காய்ச்சு வழலையின் பெயர்

வழலைக்கு நாமம் வகை வகை நூலுனில்
நிழலைக் கடந்த நேரொற்ற வார்த்தை போல
தழலைக் கடந்த தனித்த வெறும் பூப்போல்
உழலப்படுவார் உலகத்து வாதியே”.

காரசாரம்

அமர்ந்ததோ ஆணைக்கல் அறிய மாட்டார்
அப்பனே அண்டமது அறியராமோடா
சுமந்த பிணம் போல திரிவார் வேதை காணு்
சொல்லுகின்றேன் உப்பு...... அண்டஞ்

சர கந்த மாகையிலே போன உயிர் மீண்டு
தானுலக நந்சீசர் இந்த முறை அருளிச் செய்வார்
சமன் சிறு செ...... கொல்லுங் கொல்லும்
தண்டானது உப்பே சாரமாச்சே

சட்டமுனி நிகண்டு

வழலை — 1) காய்ச்சு வழலை 2) பூவழலை 3) அமரியுப்பு

நவச்சாரம்

1. நவசித்த சாரம் நலம்புஞ் செல கூர்மை
அவசித்தகப்பலோ வாதியா ஒன்பது
கவசித்த சூரன் கடு மேக நாதன்
நிவசித்த வாருது நேர் வாத ராசனே

2. வாத சிரோன்மணி வாகாம சுரன்தான்
போதச் செலக்குரு புகழ் வன்னித் தீயோன்
காதச் செயநீர்க் குருபுகழ் வன்னித் தீயோன்
வேதைத் துருசிக்கு மேற் குருவாமே.

3. ஆகுமே நவச்சாரியாதி கடுஞ்சாரி
ஒகுமே நற்சத்தி உத்தம செங்கை தாள்
தாகுமே வாதம் சமைக்கின்ற வாருதி
காகுமே காமினி கை கண்ட சாரமே

சீனக்காரம்

சீனிப்படிகை சிறந்த வெண்காரிதான்
ஆணிப் பிடிச்சி அடங்காத வெள்ளச்சி
பாணிக் குருச்சி பாங்கான வெண் பீலி
காணி வெண் சுன்னத்தி கடுஞ்சீனப்பேரே".

வெண்காரம்

காரீ பொரிக்காரி கடும் பேதகமணி
நேரி உருக்கினம் நேர்ந்த மணிகாரம்
வாரிய தூமத்தை மடக்கிய சிற்பரி
காரிய சந்தானி கரித்த குடோரியே.

சூடன்

தீபக் கொடிச்சி சிறந்த கதலிச்சி
மாபத்த ரூபி, மகத்தான தீக்கஞ்சி
தாபச் சுடர்கொடி தனிப்பிள்ளை சூடனும்
ஆபத்த கேசரியா லாத்தி பூரமே.

அமுரியுப்புப் பெயர்

மூலத்தின் சாரம் முழங்கும் அமுரிதான்.
கோலச் சடைநிர் குறிப்பான தீச்சலம்
ஆலச்சலக் கூர்மை ஆதியாம் வஸ்துப்பு
காலத் தனியுப்பு கடும் கூற லவணமே''

கல்லுப்பு

அறுசுவைக் காதி அடங்காத வேலைநீர்
நெறிமுனி மூத்திரம் நேரான கூர்மை
கறுதறுவாதிதான் கடலிற் குருவி கேள்
தறுகிய வாதத்தைச் சமைக்கின்ற கல்றுப்பே.

வெடியுப்பு

பொட்டிபூ, நாதம், பொருந்தும் படைராசன்
கட்டுலேக்கம்பி, கருவாமணங் கந்தான்
ஒட்டிலைத் தீ, சுடர்வுறு பூமி கூர்மை தான்
மட்டிலா வேதை வளர்க்கும் வெடியுப்பே''.

துருசு

1. பரசுபாணி பாங்காமனற் கண்டர்
தரிசு நலப்பாணி தனித்த சுடலையோன்
நெரிசு நன்பச்சை நிறமுற்ற நிட்களன்
அரசு கங்காளனுடிய கூத்தனே.

2. கூற்றன் கொலையோன் குணனை வில்லாக்கினேன்
மாற்று மால் மச்சினன், மந்திரா கொங்கையோன்
காற்றன், கருமேகன், கடும் பல்லுக் கேற்றவன்
தோற்றன், குருநாதன், சொற் பெயர் குருசியே".

கல்

1. கருங்கல்	2 நிலப்படிக்கல்	3. சுக்கான்கல்	4. ஈரக்கல்
5. இரசவர்த்தம்	6. கருடக்கல்	7. ஓடு	8. செங்கல்
9. சூடாலைக்கல்	10. மாக்கல்	11. தேயிக்கல்	12. மஞ்சக்கல்
13. தவளைக்கல்	14 வெள்ளை சுக்கான்	15. சாளக்கிராமம்	
16. மாந்துளிர் கல்	17. கருஞ்சுக்கான்	18. குருந்தக்கல்	

அரிதாரம்

மாலுடன் பாக மருவிய லட்சுமி
சேனுடன் கன்னி சிறுமூக்கறச்சிதான்
ஆலுட கொடிச்சி தாஹுதிதான் சுத்தி
மேலுடன் அறிமின் தாரத்தின் பேருமே"

கெந்தகம்

கந்தி பொன்வர்ணங் காரிழை நாதமாம்
அந்திலை நானும் பூவதிரச சுரோணிதம்
தந்திய சத்தி தன் மாதக் குணச்சலாம்
பந்திய கெந்தகப் பரிபாஷை நாமமே"

வெள்ளைப்பாடாணம்

வெள்ளை விடயம் மேவிய சங்கமாம்
தள்ளை விளை வளம் சமரச பாகந்தான்
உள்ளக், குமுத மோங்கும்படி த்தான்''
நள்ளைய வெள்ளை பாஷாண நாமமே''

மிருதாசிங்கி

ரசித மிருதாரு நலங்கிய பொன் வண்ணரு
அசிதச் சிலம்பு வகரக் களங்கு தான்
மசித நல்வங்க மருவிய ஈயந்தான்
கசித மிருத மிருதாரக சிங்கி நாமமே''

போகர் நிகண்டு அட்டவணை
Dr. வெங்கடராசன் மகால் வெளியீடு—1966

பூவழலை

மூர்க்கன், தரணிநாதன், பூநீறு, பூமிநாதன், தீர்க்கன், ஒட்டச்சி, ஊசரம், வெள்ளை, பூசரம், குசத்தி அருக்கன், வேகத்தி, பூமிருது, சவுடு, வண்ணுத்தி ஆதிமுதல், குருச்சி, உரகன், காயகல்பர்.

இந்துப்பு

சிந்தூர்த்தம், சைந்தவம், சந்திரவுப்பு, மதிக்கூர்மை, பனிக்கூர்மை' சிலாலம், மதிப்பூரமித்துரு, பாண்டத்தில் சமைத்த உப்பு.

சவுக்காரம்

சதாசிவம், வெண்சாரை, வண்ணுன், உவர்காரம், சிற்பரை, வழலை, குருமுறை, உமையாள் ஈசன், அவகாரம் வாத ஆதி, ஆதியாங்குடியானுேன், கூர்மையாளன், சுவக்காரம், சோமன்ரவி, வன்னி, சுயம்பாகி, சுத்தியானுேன், சூலானுேன், சுடலையாடி, சிருஷ்டியாளன், வாதத்தின் தலைவன், வாத முடிப்போன், அந்தகன் காந்தள் மலர், பாதத்தோன், முத்தி, ஏமசிவன் மூர்க்கன்.

அக. பரிபாஷை திரட்டு

பஞ்ச சுன்னவிவரம்

1. பகருவேன் குக்கிடத்தின் சுன்னமொன்று
பரிவான கற்கிளிஞ்சில் சுன்னமொன்று
நிகரில்லா வெள்ளைக்கற் சுன்னமொன்று
நீரான கடனுரையின் சுன்னமொன்று
சுகமான வலம்புரியின் சுன்னமொன்று
துகளிலா அஞ்சுவகை சுன்னத்தாலே
தகைபெறுசீர் நாதமதைச் சுண்ணும்பாக்கி
சாகரநாதஞ் சேர்க்கத் தண்ணீராமே.

2. தண்ணீராஞ் சிவகங்கை சுத்தகங்கை
தாயான பிராணனுமே சந்திரபானம்
கண்ணீராஞ் சத்தியெனு நாதத்துள்ளே
கலந்த பரப்பிரம விந்து கலந்தானல்
ஒன்ருன சுக்கிலமுஞ் குருவுமாச்சு
ஒகோகோ தங்கரச முதித்தம்ம
மண்ணோடு புலமுதலா வேமமா
மாருமலிந்திரன் போல் வாழ்வுண் டாச்சே.

நிலஉப்பு

1. பேசுவேன் பூவென்ப தயனுமாச்சு
பெரிதான நீரென்ப தறை மாலாச்சு
வீசுகிவேன் மாருனே ஈசனுனன்
வேதனெனும் பிரமனே சத்தியானன்
ஊசரத்துக் கடுத்திருந்த உப்பே ஈசனுப்புக்கு
மேலிருந்த மண்ணே சத்தி
தாசியர்க்கு மண்ணன்ருே வளையலாச்சு
சத்தியை விட்டகன்ற உப்பு தானே போச்சு.

2. போச்சப்பா ஈசனுப்பு தண்ணீராச்சு
பூத்த சுன்னஞ் சத்தியன்ருே மண்ணேயாச்சு
தேச்சப்பா விழிகுலத்திற் பிறந்த ஈசனிதனலே

சத்திக்குள் அடக்கமானுன்
வாச்சுதப்பா காறலையாய்த் தலையே காலாய்
மாறி நின்றபடியலே மறைத்தார் நூலில்
பேச்சப்பா நாதகென்று மடியாமென்றும்
பிண்ட உவர் சத்தி என்றும் பேசினுரே.

3. பேசாத பூவழலை பிரம கற்பம்
பிள்ளை யொன்று மில்லை நிலஉப்பே ஈசன்
கூசாதே முடிதலை யொன்றிதற்குப் பேராம்
கொண்டான் மதியுப் பென்றும் கூறலாகும்
பூசாரம் அறியாகக்கா ஈசனுப்பு
பொருந்தாது முதல் வழலைப் பொய்யாய்ப் போகும்
ஆசாரக் கள்ளருக்குப் பேச வேண்டா
மாதித்தனுப்பை உனக்கறையக் கேே॥

ரவியுப்பு

1. அறையக்கேள் பொட்டிலுப்பு வெடியுப்பையா
வராகரா கடைசி என்ற வழலையாகும்
பறியக் கேண் மண்ணெடுத்துச் சலத்தான் மூட்டி
பக்குவத்தினுல் பிறக்கும் கம்பி உப்பே
உறைய செந்தீக் கண்டால் பிடித்து வெந்தே
பொடிந்தக்கால் சிவமென்று முறைப்பாறையா
முறையாக்கேள் ஈசனுக்கு மரணமுண்டோ
மோசமுண்டோ இணங்கன் வெகுமூர்க்கனுமே

2. மூர்க்கமுள்ள விந்து மதியின் விந்து
மூன்றுபங்கு இரண்டு பங்குமாகக் கூட்டி
தீர்க்கமா இணங்கி எனும் பெயருமாச்சு
சிவாசிவா வெண்ணெய் குடித்திருக்கு முப்பு
மார்க்கமா அக்கினிக்கு ரோமம் போல
மாமிசத்தின் கனுவை விட்டான் மாளா துப்பு
பார்க்கவே காலுக்கு முடியென்றே பேர்
பரிதி விந்து மதிவிந்து பாரொன்ருச்சே.

சவுக்காரம்

1. பாரப்பா இப்படியே சவுக்காரத்தை
பாடாமல் மறைத்தாரே வழலை மார்க்கம்
நீரப்பா நிலவுப்பே வழலைக்காதி
நின்றதிறுற்றுருசை முந்திக் கொல்லும் கொல்லும்
பேரப்பா துருசாலே சூதங்கட்டும்
பேய்மக்காள் சூதத்தால் தங்கநீறும்
தாரப்பா தங்கமிட்ட சிந்தூரத்தைத்
தாக்கினலை ஞ்சதுவும தப்பாதன்றே.

2. தப்பாமல் வழலை சவுக்கார சுன்னஞ்
சமுச்சயங்களில்லாமல் வெளியாச் சொல்வேன்
மெய்ப்பான கும்பிடுங் கற் சுன்ன மார்க்கம்
விள்ளாதே மறைத்தாரே சித்தரெல்லாம்.
அப்பனே கேள் கிளிஞ்சல் எனு ஊமைதனை
அடைவாக சுத்தி செய்யும் வகையாதென்றால்
உப்பான உவருடனே கற்சுண்ணும்பை
உணர்வாக தண்ணீரில் கலக்கிக் கொள்ளே

3. கழன்று போகாதபடி வழலை மார்க்கம் காட்டுகிறேன்
கற்சுன்னம் படிதான் ஒன்று
தலைழந் தோங்கும் படி நல்ல அமுரி ஓட்டில் தானரைத்து
கலக்கி வைப்பாய் தாழ்வில்லாமல்
குழைந்து போகாதபடி தெளிவை வாங்கிக் கொட்டப்பா
தீட்சை செய்த புட்ப மெட்டும்
முழன்று போகாமலே கலக்கிக் கொண்டே
உத்தமனே செயும் வகையை உரைக்கக்கேளே.

4. கேளப்பா மேலான தீட்சையுப்பு
கிரமதாய்ப்படியிட்டுக் கிண்டிப்போடு
ஆளப்பா தீட்சையென்ற என்பாயானல்
அறை கடலினுப்பன்றோ வாயினுதம்
தூளப்பா கடைவது பங்குனியின் மட்டும்
துரிதமா ரவியில் வைக்க உப்பேயாகும்
ஆளப்பா உப்பெடுத்துக்கீறி பார்த்தே
அடுயின் நடு வெடியுப்பு மூடிமேல் வையே.

ஆனந்த கந்தம்—மகால் வெளியீடு

பக். 7 *சித்தர்கள்*

1. நாதர்வழி	திருமூலர், கோரக்கர், நித்யநாதர்
2. பைரவர் வழி	காலங்கர் மந்தான பைரவர் சுவசந்த பைரவர் பைரவர் காகசண்டி பைரவர்

பக். 35

நட்சத்திரங்கள், கிரகங்கள், தமது கிரணங்களால் இவ்வாதத்தில் மிகவும் உதவுகின்றன. இவ்வித்தை அகத்தியர் காலத்தில் 18 அங்கங்கள் கொண்டதாகவும், சட்டை முனிவர் காலத்தில் 21 அங்கங்கள் கொண்டதாகவும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

பக். 34

தமிழ் கிரந்தங்களில் 212 தாது வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. உப்பு 25, பாடாணம் 64, உபரசம் 112, உலோகம் 9, ஆக 210. ரசம் கந்தகமும் சேர்ந்து தாதுக்கள் கணக்கிடப்படுகின்றன.

குறிப்பு உபரசம் 120 என்பது சித்த மருத்துவ பொது வழக்கு.

ஆனந்த கந்தம்

பக். 6

சிவன் தானும் வடமொழியில் வாதமார்க்கம்
சிறப்பாக இருலட்சங் கிரந்தந்தன்னை
கவந்ததுமைந்தாம் வேதத்திற் சொன்னார்
கருணைபெற உமையவளும் தமிழாய் செய்து
பவத்தானும் நந்திக்குச் சொன்னபோது
பார்தவரும் நந்தி தன்வந்திக்குச் சொன்னார்
தவந்தானும் தன்வந்திரி அசுவனிக்குத்
தகை பெறவே அசுவனியும் விசுவனிக்கு
சொன்னதொரு விசுவனியும் அகத்தியர்க்கு
சொல்விடவே அகத்தியரும் புலத்தியருக்கு
கன்னதொரு புலத்தியரும் தேரருக்கு
கருணை பெறவே தேரருமே யூகிக்குத்தான் (வாதகாண்டம்)

இரசவாத சிந்தாமணி

பா. அப்துல்லா சாகிப்—மறுபதிப்பு—பழனி ஆண்டவர் திருக்கோவில்—1975

பக் 22

முப்பு

மூவுப்பு அல்லது மூன்றுப்பு என்பது முப்பு என மருவிய சொல்லா யிருக்கலாம் என்பது சிலர் கருத்தாகும். இக்கருத்திற் இசையவே முப்பு என்பது நீருப்பு, வாயுப்பு, தீயுப்பு, என்னும் மூவகை உப்பால் செய்யப்படுகிற தென்கிறார்கள். பூநீர், நலச்சாரம், வெடியுப்பு என்ற மூன்று வகையுப்பின் தொடர்பாகச் செய்யப்படுவது முப்பு எனப்படுகிறதென்பது பெரும்பாலோர் கருத்துகள்.

வேறு சிலர் பூ நீர் என்னும் ஒன்றிலேயே மேற்கண்ட நீருப்பு என்னும் மூன்று வகையுப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் மேற்படி பூநீரைப் பாகப் படுத்தி அவற்றைப் பிரித்து பின்பு மூன்றைச் சேர்த்து செய்வதே முப்பு என்கிறார்கள்.

இது எப்படியாயினும் முப்பு என்பது பூநீர் தொடர்பான ஒருவகை ஏற்பாடு என்பது புலனாகின்றது.

பூநீர் என்பது பூசாரம். அதாவது சுவையற்ற பொருள் என்பது பொருள்படும்.

பக். 23

பூநீறு என்பது வழலை நிலவீரம் அல்லது ஒருவகை உப்பெனப் பொருள் படுகிறது. இன்னம் வழலையென்பது சவுக்காரம் அல்லது வழலையுப்பு எனவும் பொருள்படுகிறது.

கட்டு வகைகள் :

மருத்துவம், இரசவாதம் என்ற இரு வகைகளுக்கும் பயன்படும் பொருள் களின் கட்டுகள். இவை ஒவ்வொன்றிலும் பற்பல வகைகள் உண்டு.

வெட்டைகள் :

பற்பம், செந்தூரம், முதலியவைகளாகச் செய்ய உலோகங்களை வெட்டையாக்க வேண்டியது அவசியமாகையால் தாமிரவெட்டை, தங்க

வெட்டை, வெள்ளி வெட்டை, வெள்வங்க வெட்டை கடுவங்க வெட்டை, நாக வெட்டை, இரசவெட்டை, அயவெட்டை முதலியவைகளும்

வங்கமெடுத்தல் :

சில உலோகங்களிலிருந்து அல்லது சில சரக்குகளிலிருந்து ஈயத்தைப் பிரிக்கலாம்.

வாத வெள்ளி :

வேதை வெள்ளி (Chemical Silver) செய்யும் பலவகை முறைகளும்.

வாதப்பொன் :

வேதைப்பொன் (Chemical Gold) செய்யும் பலவகை முறைகளும்

வைப்பு முறைகள் :

அதாவது தாழ்ந்த பொருள்களால் உயர்த்த பொருள்களைச் செய்தல் அல்லது செயற்கை பொருளால் இயற்கை போல் செய்தல் கஸ்தூரி வைப்பு, குங்குமப்பூ வைப்பு, அம்பர் வைப்பு முதலிய பற்பல வகைகளும்.

பக்.3

இரசவாதம்

(அ) இரசவாதம் என்பது இருப்பு முதலிய தாழ்ந்த உலோகங்களை உயர்ந்த உலோகங்களான பொன் முதலியவைகளாய் மாற்றும் முறைகளைச் சொல்லும் நூலுக்குப்பெயர். இது பொதுவாய் வழங்கப்படும் கருத்தேயொழிய அதன் பதப்பொருள் அல்லது அதன் உண்மையான அருத்தமல்லவென்று பலர் கருத்து.

(ஆ) இரசவாதம் என்பது பாதரசம் என்னும் பொருளின் மூலமாய்ச் செய்யப்படும், வித்தை, வேடிக்கை, விநோதம், மாரணம் முதலியவைகளுக்குப் பெயர்.

(இ) இரசவாதம் என்பது (இரசம் = பாதரசம். வாதம் = வாதித்தல். பாதரசம் என்னும் பொருளால் மற்ற உலோகங்களை வாதித்தலுக்குப் பெயர். பாதரசமானது பெரும்பாலும் உபரசங்களுக்கு மூலமாகவும், முதன்மையானதாக வும் மற்றவைகளைக் காட்டிலும் அஃது அதிகமாய் பயன்படுத்தப்படுகின்ற படியாலும் மற்றவைகளைப் பார்க்கிலும், இதில் அனேகை மேன்மையான குணங்களிருக்கின்ற படியாலும், மிகுதி பற்றியும் இரச வாதம் என வழங்கப் படுகின்றது என்பது சிலர் கருத்து.

வாதம் என்பது இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னுக்கும் வித்தை இது சாதாரணமாக வழங்கப்படும் வழக்கேயொழிய மற்றபடியன்று அல்லது இரசவாதத்தின் மாறுபாடாயிருக்கலாம். வாதம் என்பது மாறுபட்ட கருத்தின் முடிவு. அதாவது ஒன்றைப் பற்றி விவரிக்கும் நூலென அருத்தமாம்.

வேதை = வேதித்தல் அதாவது பேதித்தல்.

ஒன்றை மற்றொன்ருக மாற்றுதலாகும்.

பக். 5

இரச வாதம் என்பது பொருள்களின் தோற்றப் பொருத்தத்தை நமக்குக் கற்பிக்கும நூலாம்.

இரசவாதம்

பக். 6

1) இயற்கை ரசவாதம்
2) வைத்திய ரசவாதம்

பிராணப் பொருட்கள்—குணம்

பக். 12

1) ரசம்
2) நவச்சாரம்
1) பதங்கமேறுதல்
2) சுண்ணமாதல்
3) நீர்வடிவம் வேறுபடுதல்
4) கட்டுப்படுதலாம்.

ரசத்தை கட்டுவன

1. இருவகை தாளகங்கள்
2. இருவகை கந்தகங்கள் } ஆறு வகைகள்
3. இருவகை படிக்காரங்கள்

பூநீர் பெயர்

பக். 18

1. வழலை
2. அண்டம், பிண்டம்
3. இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை
4. அம்பு, எரி, பரிதி, மதி, வில்—5

5. அரிதாரம், இடி, இரண்யகர்ப்பம், இறையம், கோசம், கௌரி, தனித்தியம், அண்டம், மேகம் வாயு—8-10.

6. அமுரி, உரி, உவர், உவர்மணல், கடுக்காய், சிகை, சுண்ணம், தசை நஞ்சு, முக்குணஜலம், நஞ்சு, நாதம், பாடாணம், பூமிநாதம், வயிரம், விந்து, வெள்ளைக்கல் 16.

7. அடி, அம்மாவாசை, அரக்கி, ஊனுப்பு, 51, கணபதி, கம்பி, கருநெல்லி, கிரகம், குயவன், கொள்ளி, நடு, ஒன்பது மூலி, நீருப்பு, பிரதமை, பூநீர், மிதுனம், முடி, மேடம், உப்பு, வண்ணான், குறும்பன், விஷம், வெடியுப்பு, வெண்சாரை—25.

8. அனுமி, எழுபிறப்பு, ஐவர், ஓசை, கண்மணி, கதிர், கமலம், காமி, குடிபோம் வீடு, கூற்றன், சாரி, சிந்து, சுடர், கட்டல் தான் தோன்று, கற்பூரம், நாபகம், நிலப்பூடு, நீரன்னம் பச்சை, படிகம், பண்ணை, பரமன், பீடையுப்பு, கொழுப்பு, பொட்டல் மடையன், மணற்பொடி, மலம், மவுனம், மாசி, முயல், லிங்கம், விஷ்ணு, வெடி, வெளி—36.

9. நெருப்புக்கட்டி, நெருப்பு, இரும்பு, அவுரி, இந்திரகோபம் இரசம், இராச வர்க்கம், உரம், உருளை, ஏகசவுக்காரம், ஏமம், ஒளி, கடலிற்பாசி, கண்டங்கத்தரி, கண்ணாடி, கந்தம், கரடு, கரந்தை, கரும்பூனை, கருவி, களிஅன்னம், கனல் கனல் மேலுப்பு, கன்னி, கன்மம், காரியம், காவி, குங்குமம், குரு, குருத்து, கொக்கு, கொச்சி, கொடி, கொன்றை, கோதை, கோமயம், கோரோசனை, சங்கமம், சங்கு சந்நியாசி மண்டை, சமாதி, சரபீசம், சர்ப்பம்,

சாளக்கிராமம், சிங்கு, சுக்கான், சுத்தம், சூக்குமம், சூலம், சொறி, சோடசம், வேதி, சோமநாதம், தலைப்பிள்ளை, தாது, திருமேனி, துத்தி, துருசு, தூலம், தேர்கால், தொட்டி, நண்டோடு, நந்தி, நாகம், நிலவுப்பு, பஞ்சமித்திரம், படலம், பரம், பரி, பாலைநிலம், புத்தான், புரியட்டம், புனுகு, பூரம், பூர்ணம், பொன்னுமத்தைவித்து, மகரம்.

அக. வாதகாவியம் 1000

காரசாரம்

பக் சய

வசனிப்போம் சவுக்காரமே தென்ருக்கால்
மகத்தான அண்ட வினது அதுவேயாகும்
வசனிப்போம் பிண்டவிந்து நாதமாகும்
ஓமக்காள் காரமென்ற தத்துவேயாகும்
அசனிப்போ அது ரெண்டு சிவமே சத்தி ஆச்சுதப்பா
அதனுலே அனேகம்வித்தை
ஒசனிப்போ முடுவால முன்னோடாகி
உலகமெல்லாம் பிரம்மமென்று உணத்தோ நாமே.
உரைத்த விதி என்னவென்ருல் ஊமை ஊமை
ஒகோகோ உருஊ நடுவட்டம் வட்டம்
கரைத்த கரு மதுசாரம் சாரம்
கருவான வெண்கருவால் அனேகவித்தை
அரைக்க மெழுகான விதமே என்ருக்கால்
அண்ட மென்றதுனுலே பிண்டமாச்சு
உரைத்த விதி பரப்பிரம மூன்னுங்கூட்டி
முக்கருவினுலேயல்லோ முடித்தவாறே''

Pills — மாத்திரை
Confection — லேகியம்
Liniment — பூச்சு
Ointment — களிம்பு
Plaster — ஒட்டுமருந்து
Blister — வாய் கழுவுமருந்து
Decoction — கியாழம்
Mixure — கலவை
Tincture — எரிதிராவகம்
Extract — சத்து
Spirit — எரிசாராயம்

கோரக்கர்—ஏழு நூற்றெருகுதி—பழனி-1975-பதிப்பு

பாடல் 175:

சொன்னலங்கள் பெருகிடவே இன்னுங் கேளு
சூதில்லா வாதமொடு வைத்தி யந்தான்
நன்னயமாய்க் கருவங்கம் அதையு ருக்கி
நண்டுசா றதனில் மூன்று விசையே சாய்த்து
கன்மமற காட்டுமருக் கொழுந்து சாற்ருல்
காரீய மரைத்துபுட கௌதா ரிபோல்
பின்னமற ஏழுபுட மிடச்செந் தூரம்
உற்றசெப்பு வெள்ளிபத்துக் கொன்று தாக்கே.

சீனக்காரச் செந்தூரம்

பாடல் 181:

உள்ளறிந்து பார்த்தவனே ஞானி ஞானி
ஓதுமுமை பராபரியாள் சொன்ன சூட்சம்
கள்ளமற நாய்ப்பாகல் சாறு தன்ஞல்
கனமான சீனமதைச் சாமம் ரெண்டு
சள்ளையற அரைத்துவில்லை ரவியு லர்த்தி

பொருள் :

சீனக்காரத்தை நாய் பாகல் சாறு விட்டரைத்து, வில்லைதட்டி, புடமிட செந்தூரம். உலோகங்களில் கொடுக்க பசும் பொன் மாற்ருகும்.

மேற்கோள் :

"பவமான தறுக்குமடா, சீனக்காரம் படுமுன்பே
லோகமெல்லாம் பசும்பொன் மாற்றே"
அகத்தியர் பெருநூல் 2ம் காண்டம் (பாடல் 247)

நவச்சார செந்தூரம்

பாடல் 182:

மாத்தவும் மயங்காது நவச்சா ரத்தை
மகிழுடைய அவுரிச்சாறு தன்னுற் சாமம்
காத்திருந் தரைத்துவில்லை வெய்யோ னிட்டுக்
காடையொடு புடந்தீரக் களங்க மில்லா
தேத்தியுயர் செந்தூர மிதற்கீ டில்லை
தேடுவார் இரசவாதி சித்தர் மார்கள்
சூத்திரத்தி லிந்தமுறை சுளுவாய்ச் சொன்னேன்
செம்பு வெள்ளிக் கீயமாத்துப் பதினுருமே.

பொருள் :

நவச்சாரத்தை அவுரிச் சாற்றுலரைத்துக் காடைப்புடமிடச் செந்தூர மாகும். பதினாறு மாற்று உண்டாகும்.

மேற்கோள் :

"தேடுவார் இரசவாதி சித்தர் மார்கள்
செப்பரிய செந்தூர மாகு மென்று
கூடுவார் குகைதோறும் நவச்சா ரத்தைக்
கொள்ளுவா ரள்ளுவார் நவமி தென்றே"
(அகத்தியர் பெருநூல் 2ம் காண்டம் பாடல் 246)

தாயுமான அடிகள் திருப்பாடல்கள்

(சை & ச. நூற்பதிப்பு கழகம் சென்னை)

பக் 8

பரிபூரணானந்தம்

"ஆசைக்கோ ரளவில்லை அகிலமெல்லாம் கட்டி
ஆளினும் கடல்மீதிலே
ஆணை செல வேநினைவா அளகேசன் நிகராக
அம்பொன்மிக வைத்த பேரும்
நேசித்து ரசவாத வித்தை கலைத்திடுவார்
நெடுநா ளிருந்த பேரும்

நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சுபுண் றைவர் எல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர வுண்பதுவும்
உறங்குவது மாக முடியும்
உள்ளதே போதும் நான்நான் எனக் குளறியே
ஒன்றை விட் டொன்று பற்றி
பாசக்கடற் குளே வீழாமல் மதைற்ற
பரிசுத்த நிலையை அருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ஞந்தமே.

பக். 21

"பொன்னையழி யாதுவளர் பொருளென்று போற்றி இப்
பொய்வேட மிகுதி காட்டி" (மௌன குரு வணக்கம்)
"ஓட்டினை எடுத்தா யிரத்தெட்டும ாற்றுக
ஒளிவிடும் பொன்ளுக்குவீர்
உரகனும் இளைப்பாற யோக கண்டத்திலே
உலகு சுமையாக வருளால்

பக். 31.

மீட்டிடவும் வல்லநீ ரென்மனக் கல்லையனல்
மெழுகாக்கி வைப்பதரிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனிலை பெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (சித்தர்கணம்)

இரச்குளிகை—இரும்பைப் பொன்ளுக்கு மருந்து
இரசவாதி — இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்ளுக்குபவன்
(பக். 113, கழக தமிழ் அகராதி, 1980)

இரசவாதம் — Iraca—Vatam, N<ID+UDDA Transmuting Baser Metals, in to gold, Alchemy.

உலோகங்களை பேதிக்கச் செய்யும் வித்தை

இரசவாதி — Iraca — Vati
N < ID+

Alchemist — உலோகங்களை பேதிப்போன்
(லெக்சிகன், 1936, சென்னைபல்கலைக்கழகம்)

1. திராவகம்	உப்புகளை வாலையிலிட்டு, இறக்கிக் கொள்ளுதல்
2. கட்டு	சுறுக்குக்கொடுத்து, கட்டியாக்குவது
3. செயநீர்	காரநீரை, வலிமைமிக்கதாக, எந்த உலோகத்தையும் கரைக்கும் திரவம்
4. மெழுகு	1) அரைப்பு மெழுகு 2) சுருக்கு மெழுகு
5. செந்தூரம்	1) எரித்தல் 2) வறுத்தல் 3) அரைத்தல் 4)புடமிட்டு எடுத்தல்
6. குரு	வாலை ரசத்துடன் சேர்த்துக் கட்டி. மணியாக்குல்
7. வழலை	
சுன்னம்	அரைத்து உலர்த்திகரி நெருப்பிலிட்டு ஊதி எடுப்பது
9. கற்பம்	பத்திய முறைப்படி உண்டு வரவேண்டிய மருந்து
10. களக்கு	சுறுக்குக் கொடுத்து, புடமிட்டுக் கொண்டு, ஊதியெடுத்து, மணியாக்கி உருக்கி, தங்கம் நாகம் சேர்த்து ஆற வைத்து எடுப்பது.

ரசக்கலவை

1. ஜலகதி — நீர்போல கலத்தல்
2. மலகதி — அழுக்குப்போல் பிரிந்திருத்தல்
3. ஹம்சகதி — பிரிந்தே இருத்தல், (கலவாமல்)
4, தூமகதி — ஆவியாகும்நிலை

(இரசவாதக்கலை, மே. சீ. சுப்ரமணிய வைத்தியர் தாமரை நூலகம், பக். 48,

வல்லாரை :

சரஸ்வதி, சண்டகி, புண்டரி, யோசனவல்லி, போகுடுசெட்டு மண்டுகா, குடகம், பிரம்மீ ஒண்டவாசி, கூலாக்குடி (வேறுபெயர்கள் (பக். 128, இரசவாதக்கலை.)

"கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாம்
கரடி வெம்புலி வாயையும்
கட்டலாம் ஒருசிங்கம் முதுகின்மேற் கொள்ளலாம்
கட்செவி எடுத் தாட்டலாம்
வெந்தழலின் இரதம் வைத்து ஐந்து லோகத்தையும்
வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர் காணாமல் உலகத் துலாவலாம்
விண்ணவரை ஏவல் கொளலாம்
சந்ததமும் இளமையோ டிருக்கலாம் மற்றொரு
சரீரத்தினும் புகுதலாம்.
சலமேல் நடக்கலாம் கனல்மே லிருக்கலாம்
தன்னிகரில் சித்தி பெறலாம்" (தாயுமானவர்)

"எனக்கு முன்னே சித்தர் பலர் இருந்தாரப்பா
யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் இந்த நாட்டில்"

(பாரதியார்)

துணை செய்த நூல்கள்

1. அகத்தியர்—வைத்திய காண்டம்
2. யாகோபு—வாத காவியம் 300—பக். 42
3. பரி பாஷை திரட்டு—
4. தாயுமானவர்—பாடல்கள்

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம்
சென்னை.

5. அகத்தியர் பூரணம் 400

கோரக்கர்—ஏழு நூற்பதிப்பு—
சேதுரகுநாதன்—பழனி—1975—பதிப்பு
சித்த மருத்துவ வாரியம், சென்னை

7. இரசவாத சிந்தாமணி — Dr. முகமது அப்துல்லா சாகிப்
8. ஆனந்த கந்தம் — மகால் பதிப்பு